

DXXII. 6907 (1399) augusto. ind. VII.

Patriarcha in codice constantinensi habet chronologia et matrimonia.

† Μηνί αὐγούστῳ ἰνδ. ζ', τοῦ 58ζ', ὁρισμῶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἤρξαντο καταστρώσεων εἶναι αὐθαίμνησται καὶ αἰγαμικαὶ ἱερολογίαι †.

† Τῷ αὐτῷ μηνί, η', εἴληφεν ὁ παπᾶς Μανουὴλ ὁ Ἀπόκαυκος ὁ εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς βασιλικῆς εὐρισκόμενος βούλλαν, ἵνα εὐλογήσῃ Μιχαὴλ τὸν Ζουριάν μετὰ Ἄννης τῆς θυγατρὸς τοῦ, αὐτὸν μὲν εἰς τρίτον ἐρχόμενον γάμον, αὐτὴν δὲ εἰς πρῶτον †.

† Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ', εἴλαβεν ὁ πρεσβύτερος Ἰωάννης ὁ Κρουνοβρίτης βούλλαν, ἵνα εὐλογήσῃ Γεώργιον τὸν Κτενάν μετὰ Μαρίας, τῆς θυγατρὸς τοῦ Τριακονταφύλλου, αὐτὸν μὲν εἰσερχόμενον εἰς τρίτον γάμον, αὐτὴν δὲ εἰς δεύτερον· ἀπεστάλη δὲ ὁ Σκουταριώτης εἰς τοῦτο †.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἴλαβε καὶ ὁ παπᾶς Μιχαὴλ ὁ Καρβαλινὸς βούλλαν, ἵνα εὐλογήσῃ Μανουὴλ τὸν Σκαρλάτον μετὰ Καλλῆς τῆς Ζαγορινῆς, αὐτὸν μὲν εἰσερχόμενον εἰς δεύτερον γάμον, ὡσαύτως καὶ αὐτὴν. ἀπεστάλη εἰς τοῦτο ὁ Πουχῆς †.

† Τῇ λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἦλθεν ὁ παπᾶς Ἰωάννης ὁ Γενέσης, καὶ εἴλαβε βούλλαν, ἵνα εὐλογήσῃ Μιχαὴλ καὶ Εἰρήνην, ἄρτι εἰς πρῶτον ἐρχομένους γάμον †.

Σεπτεβρίῳ. Τῇ ε' τοῦ σεπτεβρίου μηνὸς ἐδόθη πρὸς πρεσβύτερον Γεώργιον τὸν Ἀκαταμαχήτην βούλλα, ἵνα εὐλογήσῃ Σαραντηγὸν καὶ Ὀδηγητριανὴν εἰς πρῶτον γάμον ἐλθόντας †.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐδόθη καὶ πρὸς πρεσβύτερον Γεώργιον καὶ Κριτόπουλον βούλλα, ἵνα εὐλογήσῃ Θεόδωρον καὶ Θωμαΐδα, καὶ αὐτοὺς εἰς πρῶτον ἐρχομένους γάμον †.

† Μηνί σεπτεβρίῳ ἰνδ. η' ἐδόθη βούλλα τῷ θεοσεβεστάτῳ ἱερεῖ, κῆρ Γεωργίῳ, τῷ ψάλλοντι τὸν ναὸν τῆς Παναγίας τῆς Καστωλιώτισσας, ἵνα εὐλογήσῃ Μανουὴλ τὸν ἔκγονον τῆς Πέρδικας μετὰ Καλλῆς Γανιτίσης εἰς δεύτερον γάμον ἐρχομένης, παρουσία τοῦ τιμιωτάτου σακελλίου, τοῦ πρωτόνοταριου, τοῦ βερεραινδαρίου καὶ ἑτέρων †.

Ὀκτωβρίῳ. † Τῇ ε' τοῦ ὀκτωβρίου ὁ παπᾶς Δημήτριος ὁ Καλόθετος εἴλαβε βούλλαν, ἵνα εὐλογήσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Εὐγαλατᾶ τὸν

εὕρισκόμενον πλησίον τῶν ἁγίων Ἀναργύρων μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μακρῆ εἰς πρῶτον συναικέσιον ἐρχομένους †.

† Τῆ ιε' ὁ Μεγαλοδυναμίτης ἔλαβε βούλλαν, ὡς ἂν εὐλογῆσῃ τινὰ Γεώργιον μετὰ Μαρίας τινός, ἐρχομένης ἐκείνης εἰς δεῦτερον γάμον †.

† Τῆ ιε' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβεν ὁ παπᾶς Ἰωάννης ὁ Κρουνερίτης βούλλαν, ἵνα εὐλογῆσῃ τὸν μάξιτρον τὸν Ἰζανκάριν μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Καρικᾶ, ἐκείνην μὲν ἐρχομένην εἰς γ' γάμον, αὐτὸν δὲ εἰς δεῦτερον †.

† Τῆ κ' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς τῶν Πλαχερνῶν βούλλαν, ἵνα εὐλογῆσῃ Στυλιανὸν καὶ Μαρίαν †.

† Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἔλαβε βούλλαν καὶ ἱερεὺς Θεόδωρος ὁ Βασιφόρος, ἵνα εὐλογῆσῃ Μιχαὴλ καὶ Εἰρήνην τῆς Ψιλινῆς τὴν θυγατέρα εἰς δεῦτερον γάμον ἐλθοῦσαν †.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔλαβε βούλλαν καὶ ἱερεὺς ὁ Ἰαλαίτης, ἵνα εὐλογῆσῃ . . . καὶ Εἰρήνην †.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔλαβε βούλλαν καὶ ἱερεὺς Μανουὴλ ὁ Καλοειδᾶς, ἵνα εὐλογῆσῃ Κωνσταντῖνον καὶ Μαρίαν †.

† Ὁμοίως καὶ ἱερεὺς Ἰωάννης ὁ Φιλάρετος, ἵνα εὐλογῆσῃ Μανουὴλ καὶ Θωμαΐδα †.

† Τῆ κθ' τοῦ αὐτοῦ ἐδόθη καὶ πρὸς ἱερέα κῆρ Θεόδωρον τὸν Βαρζουφᾶν βούλλα, ἵνα εὐλογῆσῃ Γεώργιον καὶ Θεοδώραν δι' ἀναφοράς πνευματικοῦ τοῦ Φουντᾶ εἰς πρῶτον γάμον ἐρχομένους †.

Ν ο ε β ρ ί φ. † Τῆ α' τοῦ νοεμβρίου ἦλθεν ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Ἀργυρόπουλος, καὶ ἔλαβε βούλλαν, ἵνα εὐλογῆσῃ Γεώργιον καὶ Θεοδώραν εἰς πρῶτον καὶ αὐτοὺς ἐρχομένους γάμον †.

† Τῆ γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐδόθη βούλλα καὶ πρὸς τὸν πρεσβύτερον κῆρ Ἰωάννην τὸν Κρουνερίτην, ἵνα εὐλογῆσῃ Θεόδωρον καὶ Μαρίαν εἰς πρῶτον ἐρχομένους γάμον †.

† Τῆ η' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε πρεσβύτερος Γεώργιος ὁ Λαμπεινὸς βούλλαν, ἵνα εὐλογῆσῃ Ἰωάννην καὶ Ἄγγαν εἰς δεῦτερον ἐρχομένους γάμον †.

Ἰ α ν ο υ α ρ ί φ. † Τῆ η' τοῦ Ἰανουαρίου ἔλαβεν ἱερεὺς Μανουὴλ ὁ Ξένος βούλλαν, ἵνα εὐλογῆσῃ Ἰωάννην καὶ Συναδίνην εἰς δεῦτερον γάμον καὶ τοὺς δύο, οἳ καὶ εἰς τὴν Πλατείαν εὕρισκονται †.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλαβε βούλλαν καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ Ἀθανάσιος ὁ εἰς τὸ ἱεροκομειον, ἵνα εὐλογήσῃ Ἰωάννην καὶ Μαρίαν, τὸν μὲν εἰς πρῶτον, τὴν δὲ εἰς δεύτερον ἀλθόντας γάμον †.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλαβε βούλλαν πρεσβύτερος Γεώργιος ὁ Κριτόπουλος, ἵνα εὐλογήσῃ Νικηφόρον καὶ Μαρίαν εἰς πρῶτον γάμον †.
 † Τῇ δεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς ὁ Σαββατιανὸς, ἵνα εὐλογήσῃ Ἰωάννην τὸν τοῦ Μάγγιπος εἰς τρίτον γάμον †. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλαβε βούλλαν Σπαρτιανὸς ὁ ἱερεὺς, ἵνα εὐλογήσῃ Γεώργιον καὶ Ἄνναν εἰς πρῶτον γάμον †. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔλαβε βούλλαν ὁ μέγας πριότοπαπᾶς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἵνα εὐλογήσῃ Ἰωάννην τὸν Συρόπουλον καὶ Μαρίαν εἰς δεύτερον ἐρχομένους καὶ ἄμφω γάμον ἀπεστάλη ὁ Συναχηρεῖμ †.

† Μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδ. η', ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κδ', ἡμέρᾳ σαββάτου, ὥρα 4' τῆς ἡμέρας, ἔλαβεν ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος κδρ Ἰωάννης ὁ Κάλλιστος βούλλαν, ὡς ἂν εὐλογήσῃ τὸν Ἰωάννην τὸν Βασιλικὸν ἐρχόμενον εἰς δεύτερον γάμον μετὰ τῆς Εἰρήνης, τῆς τοῦ ἱερέως θυγατρὸς, ὡσαύτως καὶ αὐτὴν εἰς δεύτερον γάμον ἐρχομένην. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

† Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Κινάμος, ἵνα εὐλογήσῃ Ξανθόπουλον καὶ Εὐφροσύνην †.

† Ὁμοίως καὶ ἱερεὺς πρεσβύτερος Ἀνδρέας ὁ Νομικόπουλος, ἵνα εὐλογήσῃ Μιχαὴλ καὶ Εἰρήνην †.

† Τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Λέων ὁ Μάλιγνος, ἵνα εὐλογήσῃ Ἰωάννην καὶ Εἰρήνην †.

† Τῇ κδ' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε βούλλαν καὶ ἱερεὺς Ἀθανάσιος ὁ φάλλων τὸν πάνσεπτον ναὸν τῆς Κεχαριτωμένης, ἵνα εὐλογήσῃ Γεώργιον καὶ Εἰρήνην †.

DXXIII. (6908—1399) decembri. ind. VIII.

Patriarcha dirimit controversiam.

† Μαρία Ἀγιοπετρήτισσα ἡ Γάβραινα ἀναδραμούσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα συνοδικῶς προκαθημένην ἀνέφερον, ὡς τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ἰωάννου τοῦ Γαβρά αἰχμαλωσία καὶ χρέεσι διαφόροις περιπεσόντος καὶ τῆς προικὸς αὐτῆς πάσης καταναλωθείσης, καθέλκεται νδν καὶ αὐτὸς παρὰ τῶν χρεωφειλετῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπαιτεῖται βιαίως,

εἰ περιλειφθῆ αὐτῷ μικρόν τι ἐζήτησεν οὖν διὰ ταῦτα τὴν νόμιμον καὶ συνήθη βοήθειαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐπὶ τῷ προτιμάσθαι αὐτὴν εἰς τὴν προίκα αὐτῆς πάντων χρεῶν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, διατηρεῖσθαι τε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, τὸν ῥηθέντα Γαβρᾶν, ἐλεύθερον ἐπὶ τῷ διενεργεῖν καὶ ἰκανῶσαι αὐτῇ τὴν λοιπάδα τῆς προικὸς αὐτῆς καὶ τρέφειν καὶ αὐτὴν, τῆς οὖν αἰτήσεως αὐτῆς τὸ δίκαιον ἐχούσης, ἐπεὶ οἱ θεοὶ καὶ φιλευσεβεῖς νόμοι σαφῶς οὕτω διαγορεύουσι, προτιμότεραν εἶναι τὴν τῆς γυναικὸς προίκα εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς πάντων τῶν ἄλλων χρεῶν, τῶν τε προγενεστέρων τῆς προικὸς καὶ τῶν μεταγενεστέρων, ἀπέδειξε δὲ διὰ τοῦ γαμηλίου συμφώνου, εἶναι τὴν ποσότητα τῆς προικὸς αὐτῆς ὑπέρπυρα ἑπτακῆσια δύο, διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται ἡ μετριοτήτης ἡμῶν, ἰκανοῦθῆναι πρῶτον αὐτὴν εἰς τὰ ἑπτακῆσια δύο ὑπέρπυρα αὐτῆς ἀπὸ τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρός αὐτῆς νομίμως πρὸ πάντων τῶν ἄλλων χρεῶν τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, εἰ μή ποῦ εἰς τινα χρέα διδαχθέντα αὐτῇ τῶν βοηθοῦντα αὐτῇ νόμον παρὰ τῶν ἐχόντων ἄδειαν εἰς τοῦτο παρητήσατο ἑκουσίως τὴν ἀπὸ τούτου βοήθειαν, ἢ εἴπερ καὶ γνώριμά τινων εἶδη ἢ ὑπέρπυρα εὕρισκονται ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς· εἰ γὰρ τι ταιούτων ἀποδειχθῆ, προτιμηθήσεται καὶ τῆς προικὸς αὐτῆς· τούτου δὲ μὴ ἀποδειχθέντος προτιμηθήσεται νομίμως πάντων χρεῶν. ἔτι γε μὴν ὑπεῖλει καὶ ἐλεύθερος διατηρεῖσθαι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὁ Γαβρᾶς, ἐπὶ τῷ διατρέφειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἰκανῶσαι πρὸ πάντων, εἴ τι ἐλλείψει ἀρκίως ἀπὸ τῶν φβ' ὑπερπύρων τῆς προικὸς αὐτῆς, ἔπειτα ἀποδιδόναι καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ δανεισταῖς, ὅπως ἂν εὐπορήσῃ καὶ δυναθῆ. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. η' †.

DXXIV, (6908—1399) decembri. ind. VIII.

Annae Phaulucas restituantur res quaedam.

† Μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. η' παρεδόθησαν πρὸς Ἄνναν τὴν τοῦ Φουδοῦλη τὰ εἶδη, ἅπερ ἐδικαιώθη λαβεῖν ἀπὸ τοῦ Τζαγκοπούλου, ἦται κοῦπα μία καὶ δακτυλίδια δύο, μαλαγματηρὰ διὰ τοῦ λογιθέτου, παρόντος καὶ τοῦ πρωτονοταρίου †.

DXXV. Sine anno.

De hieromianicæho quodam Theodosio.

† Μηνὶ Ἰανουαρίῳ, κη', ἡμέρα τετράδα τοῦ μηνός, παρέστη τῷ πανάγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ, ὁ ἀπὸ τῆς Κεκλικρατείας ἐλθὼν μοναχός, καὶ ἐρωτηθεὶς εἶπεν, ὡς αὐτὸς μὲν ὀνομάζεται ἱερομόναχος Θεοδοσίος, ἐχειροτονήθη δὲ διάκονος καὶ πρεσβύτερος ἐν τῷ Ἀθήρᾳ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνου, τοῦ κῦρ Θεοφάνους, ἐνέβητε δὲ καὶ τὰ βράσια ἐκείσε παρὰ τοῦ πνευματικοῦ Ἰωσήφ, ἔστι δὲ υἱὸς μὲν τοῦ παπᾶ Γεωργίου ἐκείνου, ἔχει δὲ ἀδελφοὺς δύο, ὁ μὲν εἰς ἱερεῖς, Ἰωάννης ὀνομαζόμενος, τοῦ Ἀγγελοπούλου γαμβρός, ὁ δὲ ἕτερος Κωνσταντῖνος. καὶ ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα εἰς δῆλωσιν †.

DXXVI. Sine anno.

Patriarcha dirimit controversiam.

† Φθάνει πρὸ τινος ἤδη καιροῦ Ἀλέξιος ὁ Ἀγγελος λαβὼν ἀπὸ τῆς κλησίον μὲν τῶν οἰκημάτων αὐτοῦ κινστέρνης, ἀνηκούσης δὲ τῷ πανσέπτῳ ναῖ τῷ ἁγίῳ Γεροντίῳ, μέρος, ὅσον δῆτα διεκρίθη παρὰ τοῦ πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτου πατριάρχου, κῦρ Ἀντωνίου, ἐπιστατησάντων ἐκ κλησιαστικῶν ἀρχόντων προτροπῇ αὐτοῦ, κατ' ἰσότητα τῶν οἰκημάτων καὶ τοῦ περιβολίου αὐτοῦ, ὡς ἂν ἔχη τοῦτο εἰς ἰδίαν ἀνάπαυσιν καὶ χρῆται αὐτῷ, ὡς βούλεται, ῥίπτῃ τε ἐν αὐτῷ πᾶσαν ἀχρηστον ὕλην, ἔχει τε ἀπόψεις ἐν τοῖς οἰκείοις οἰκήμασι δι' αὐτοῦ καὶ ἄλλην παντοίαν ἀνάπαυσιν εἰς αὐτά. εἶχε μὲν οὖν τὸ ἀποταχθὲν μέρος, καὶ ἐνέμετο, οὔτε δὲ τοίχῳ τοῦτο περιφράξει ἠθέλησε, οὔτε μὴν τὸ ἀποταχθὲν τέλος παρέχειν τῷ ναῖ βραδίως ἐβούλετο, ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις προφασιζόμενος. ἐκ τούτου τοίνυν οἱ τὴν κτητορείαν τοῦ πανσέπτου ναοῦ ἔχοντες, ὃ τε Ἀνδρέας ὁ Ἀσπιέτης καὶ ἡ τούτου μήτηρ, εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναδραμόντες, ἔγκλησιν ἐποιήσαντο κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησαν ἀντικριθῆναι αὐτῷ καὶ ἡ τὴν κινστέρναν ἔασαι τοῦτον ἢ τὸ ἀποταχθὲν παρέχειν τῷ ναῖ· μετάκλητος καὶ ὁ Ἀγγελος γεγρονώς καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι παραστάς καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογησασθαι προτραπείς, ἔχειν μὲν εἶπε τὸ βῆθὲν μέρος τῆς κινστέρνης διακρίσει τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου, κῦρ Ἀντωνίου, τὸ δὲ παρελθὸν τέλος οὐκ ἐθέλειν δοῦναι, ἐπεὶ ἀλλαγὴν . . . ἐν τῷ θείῳ ναῖ πεποιηθέναι διστεί-

νετο. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν δίκαιον ᾤετο ἐπιστατικῶς οἰκείοις ὄμ-
 μασι τὸν τόπον κατιδεῖν καὶ τὸ ἀνήκον δίκαιον ἑκατέρῳ τῷ μέρει
 δοῦναι· ἐπιστάσα τοίνυν καὶ τοὺς ἑκατέρω λόγους ἀκροασαμένη καὶ
 τὰ τοῦ Ἀγγέλου δικαιώματα ἰδοῦσα, ἀποδοῦναι μὲν τὸν Ἀγγελον
 πρὸς τὸν πάνσεπτον κατὰ τὸ παρελθὸν τέλος, ὅσον φανεῖη δίκαιον,
 ἔκρινε· τὴν γὰρ ἀλλαγὴν οὐ τοῦ τέλους ἕνεκα ποιήσαντα τοῦτον εἶρε,
 ἐπεὶ οὐδ' αὐτὸς ἢ ἀποδεῖξαι ἐδονήθη, ἢ μετὰ βάρους εἰπεῖν ἠθέλησε·
 εἰς δὲ τὸ ἐφεξῆς εἰ μὲν βούλεται κατέχειν τὸ ῥηθὲν τῆς κινστέρνης
 μέρος, παρεκελεύσατο καὶ τελεῖν τὰ ἀποταχθέντα παρὰ τῶν ἐκκλη-
 σιαστικῶν ἀρχόντων καθ' ἕκαστον ἔτος κόκκια δώδεκα, εὖ ἂν ἔχοι
 εἰ δ' οὐκ, ὡς ἂν πρῶτον μὲν μετοχετεύσῃ τὰ τῶν κεράμων αὐτοῦ
 ὄμβριμαῖα ἕδατα ἄλλοσε, ὡς ἂν μὴ παραβλάπτῃ τὸν ῥηθέντα τόπον,
 ἔπειτα δὲ κλείσῃ παντελῶς καὶ πᾶσαν ἀποφιν καὶ ἑπτασίαν τῶν οἰκη-
 μάτων αὐτοῦ τὴν εἰς τοῦτον ἐρώσαν τὸν τόπον, καθὼς ἡ τάξις τοῦ
 δικαίου ἀπαιτεῖ. τούτων οὕτω παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος διακρι-
 θέντων ὁ Ἀγγελος ἀναβολαῖς τε καὶ ὑπερθέσει τῷ πράγματι ἐδίδου,
 ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις προβαλλόμενος, μάλιστα δ' ὅτι μὴ δύνασθαι τοσοῦ-
 τον τελεῖν τέλος, ἐλαυνόμενος καὶ αὐτὸς τῇ τοῦ καιροῦ ἐνδεῖα, προ-
 βάλετο· ἀλλ' ἐπεὶ ὅτε τὸ γράμμα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων ἐγέ-
 νετο πρὸς αὐτὸν, ἔκεινοι μὲν παρέχειν τοῦτον ὑπὲρ οὗ λαμβάνει μέ-
 ρους καθ' ἕκαστον ἔτος ἑννέα κόκκια εἶπον, αὐτὸς δὲ φιλοτιμηθεὶς
 δώδεκα τῷ γράμματι προσπαρέγραψε, καθὼς τοῦτο διέξεισι, παρεκά-
 λεσε, ὡς ἂν ἐν τούτῳ συγκατάβασιν εὔρη. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, τὴν
 πολλὴν κάκωσιν τοῦ καιροῦ ὄρωσα, διέγνω καὶ ἀπεφύηατο, ὡς ἂν
 πρῶτον μὲν ἀποδῷ ὁ Ἀγγελος πᾶν, εἴ τι ὀφείλει εἰς τὸ παρελθὸν
 τέλος, ἔπειτα δὲ περιφράξῃ καὶ τὸ μέρος, ὅπερ εἴληψε, τοίχιφ' διὰ δὲ
 τὴν κάκωσιν τοῦ καιροῦ, καθὼς εἶπον, ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν
 ἅπαντα παρέχῃ ὑπὲρ τούτου τῷ ναῖφ καθ' ἕκαστον ἔτος κόκκια ἑννέα.
 ἐπεὶ τοίνυν καὶ τὸ παρελθὸν ἅπαν ἐδεδώκει τέλος, καὶ διαιρέτην ἐν
 τῷ ῥηθέντι τόπῳ πεποίηκεν, ὀφείλει ἀπὸ τοῦ νῦν κατέχειν τὸν ῥη-
 θέντα τῆς κινστέρνης τόπον τὸν ὄντα κατ' ἰσότητα τῶν οἰκημάτων καὶ τοῦ
 περιβολίου αὐτοῦ, κατὰ μῆκος δὲ τέσσαρσι δοξασίαις καμαρικῶν παρι-
 σούμενος, κατὰ πλάτος δ' ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς κόγχης τοῦ παλαιοῦ
 κτίσματος τοῦ παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν κειμένου καὶ λήγοντος μέχρι
 καὶ τοῦ μικροῦ ζυγοταίχου τοῦ διαιροῦντος τὴν ἅπασαν κινστέρναν

ἀπὸ τοῦ περιβολίου τοῦ Ἀσπιέτου, ὑφείλει τοίνυν κατέχειν αὐτὸν καὶ χρῆσθαι αὐτῷ, ὡς βούλεται, καὶ ἤνικα πληρώσῃ τοῦτον ἀχρηστον ἕλην, πάλιν ἐκφορεῖν, ὡς μὴ ὑπερχομένην τοῦ μεταξὺ τοίχου βλάβην τῇ γείτονι παρεχομένην γῆ, ἀλλ' οὐδ' ἐφεξῆς τῶν οἰκημάτων αὐτοῦ ἔχειν ἄδειαν ἕτερον κτίσειν οἶκημα καὶ ἐξ ἐκείνου ἐν τῷ τόπῳ ὄραν· εἰ δέ ποτε τοῦτο ποιήσῃ, ὡς ἂν χαλῶνται τὰ οἰκήματα αὐτοῦ ἅπαντα τὰ πρὸς τοῦτον τὸν τόπον κείμενα, καὶ ἀποκαθίστανται εἰς ὄνπερ ἐξ ἀρχῆς ἔκειντο τόπον. ταῦτα τοίνυν ὑφείλουσι ἅπαντα διατηρεῖσθαι, καθὼς παρακαλούμεθα διὰ τῆς παρούσης συνοδικῆς ἀποφάσεως, ἀπολυθείσης εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν. ἔτι εἴπερ ἐθελήσει ποτὲ εἰς τὸν κατ' ἰσότητά τῶν οἰκημάτων αὐτοῦ τόπον καὶ ἕτερον ἀνοικοδομηθῆαι οἶκημα, ἵνα αὐτὸς μὲν καὶ μόνος μὴ ἔχη ἄδειαν τοῦτο ποιεῖν, ἀνατρέχῃ δὲ εἰς τὸν κατὰ καιρὸν εὐρισκόμενον οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἐμφανίζῃ τε τὸ γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ πᾶν, ὅπερ ἂν ἐκεῖνος διακρίνοι, γενήσεται †.

DXXVII. (6908—1400) februario-aprili. ind. VIII.

Sponsalia et matrimonia.

† Μηνὶ φεβρουαρίῳ, α', ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Δαμιανὸς, ἵνα εὐλογῆσῃ Ἰωάννην καὶ Μαρίαν †. Τῇ γ' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Μανουὴλ ὁ Σουετός, ἵνα εὐλογῆσῃ Μιχαὴλ καὶ Εὐφημίαν †. † Τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε Γεώργιος πρεσβύτερος ὁ Μεγαλοδυναμίτης, ἵνα εὐλογῆσῃ Φίλιππον καὶ Εἰρήνην †. † Ὁμοίως καὶ ἱερεὺς Θεόδωρος ὁ Παρβάν Δημήτριον τοῦ Μόσχου καὶ Μαρίαν τοῦ Παρδαπάνη †. † Τῇ η' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε βούλλαν πρεσβύτερος Μιχαὴλ ὁ Χρυσοβέργης, ἵνα εὐλογῆσῃ Κωνσταντῖνον καὶ Ἀρετὴν †. † Τῇ ι' τοῦ αὐτοῦ ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Λέων ὁ Μέλινος, ἵνα εὐλογῆσῃ Μανουὴλ τὸν Πορφύρην καὶ Ἄνναν εἰς δεῦτερον καὶ τοὺς δύο ἐρχομένους γάμον †.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ, κα', ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Μεγαλοδυναμίτης, ἵνα εὐλογῆσῃ Ἰωάννην καὶ Εἰρήνην †. † Μηνὶ ἀπριλλίῳ ἔλαβε βούλλαν ἱερεὺς Θεόδωρος ὁ Σπαρτηνός, ἵνα εὐλογῆσῃ Ἰωάννην καὶ Εἰρήνην †. † Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ', ἐδόθη βούλλα τῷ ἱερεὶ κῆρ Ἄνδρέα, ἵνα εὐλογῆτῃ Γεώργιον εἰς δεῦτερον γάμον ἐρχόμενον. ὁμοίως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐδόθη τῷ πρωτοπαπᾷ τῶν Βλαχερνῶν ἑτέρα, ἵνα

εὐλογήσῃ Ἰωάννην καὶ Θεόδωρον εἰς δεῦτερον γάμον ἐρχόμενον τὸν γαμβρὸν ὁμοίως ἔλαβε βούλλαν καὶ ἱερεὺς Μανουὴλ ὁ Ἀκαταμαχίτης, ἵνα εὐλογήσῃ Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρον, τὸν Μιχαὴλ καὶ αὐτὸν εἰς δεῦτερον γάμον ἐρχόμενον (F. ^m)

DXXVIII. 6908 (1399). octobri. ind. VIII.

Patriarcha dicitur controversiam de venditione fundi.

† Φθάνει μὲν ὁ οἰκέτης τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι, κβρ Μανουὴλ Παλαιολόγος ὁ Ραοῦλ, ἐκποιησάμενος πρὸς τοὺς ἐνασκουμένους τῇ ἀγίᾳ καὶ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου μου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος τὰ ἀπὸ γονικότητος περιελθόν αὐτῷ χωράφιον εἰς ὑπέρπυρα ὄκτακόσια, μοδίων ὄν τῆς μέτρας τεσσαρακοντατεσσάρων, γεωμετρηθέν οὕτω καὶ τιμηθέν παρὰ τῶν εἰδημόνων εἰς ταῦτα τῆς πολιτείας, δεξαμένων πρότερον συνήθως τὰς ἑκατέρου μέρους καταδοχάς, ἐπιστατήσαντος τὰ περὶ τοῦτου ἐνδόξει καὶ προτροπῇ καὶ ἀποστολῇ καὶ διακρίσει συνοδικῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῦ τότε μὲν τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος, τοῦ Ὀλοβώλου, νῦν δὲ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἰουθίας καὶ ὑπερτίμου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ πάντα καλῶς καὶ ὡς ἔδει κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ σοφίαν καὶ ἐπιστήμην περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ πείραν ἐκκλησιαστικὴν ἐπ' ἀσφαλείᾳ τῶν μοναχῶν ἐβρόντος καὶ διαπράξαντος προτροπῇ γὰρ τῆς ἡμῶν μετριότητος πρότερον τὸ ἱκανὸν ποιησάμενος τῇ γυναικὶ τοῦ Ραοῦλ εἰς τὰ ἑαυτῆς ἀπὸ τῆς ἄλλης κτηματικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνδρός, παρουσίᾳ καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦ Μακροδοῦκα, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὴν ὡς ἀφήλικα καὶ βοηθοῦντα αὐτῇ νόμον καὶ τὴν ὑποθηκαρίαν ἀγωγὴν ἀναδιδαχθῆναι καὶ ταῦτα ἀποβαλέσθαι, οὕτω δὲ ὡς ἐπὶ ἐλευθέριᾳ τῆδε τῷ κτήματι καὶ ἰδιαιτάτα μόνου ὄντι τοῦ Ραοῦλ, τὴν τε πράξιν εἰργάσατο, καὶ τὰ ὑπέρπυρα πάντα λαβὼν ἀπὸ τῶν μοναχῶν ἐνεχείρισε τῷ Ραοῦλ καὶ τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, τῷ Μακροδοῦκα, καὶ πρατήριον ἐξ αὐτῶν ἐποιήσατο πρὸς τοὺς μοναχοὺς ἰσχυρὸν πάντη καὶ ἀκατάλυτον, ἐφ' ᾧ δὴ νομίμῳ ὄντι καὶ καθαρῷ καὶ πάντοθεν τὰ ἀδικασιστον ἔχοντι καὶ γράμμα προέβη τῆς ἡμῶν μετριότητος, διεξιὼν τὰ

*) Folia quatuor e codice excoisica.

τῆς πράξεως ἅπαντα, ὡς ἐγένοντο, καὶ ὅτι προτροπῇ ταῦτα συνοδικῇ
 καὶ ἐνδόσει τῆς ἡμῶν μετριότητος γέγονε, τὸ μὲν δι' ἀσφάλειαν τῆς
 γυναικὸς τοῦ Ῥαοῦλ, τὸ δὲ διὰ τὸ ἀνενόχλητον τῆς μονῆς, ἕστε καὶ
 βάρος ἀφορισμοῦ ἐκφωνοῦμεν φρικώδους κατὰ (τοῦ) τὴν πράξιν ταύ-
 την ἀνατρέψαι τολμήσαντος· ὃ δὴ χωράφιον ἐξ ἐκείνου· μέχρι τοῦ νῦν
 εὑρίσκεται κατέχουσα ἢ ῥηθείσα μονὴ ἐν τῷ φανερῷ, οὐδενὸς ἐναγ-
 τισμένου αὐτῇ τὸ σύβουλον. ἐπεὶ δὲ, ὅτε τοὺς λόγους τούτους καὶ τὰς
 καταστάσεις εἶχεν ὁ Ῥαοῦλ μετὰ τῶν μοναχῶν περὶ τοῦ χωραφίου,
 πρὸς ἕξοδον ἦν, ἐβουλήθη γάρ ἐξελθεῖν πανοικί τῶν ἐνταῦθα, εἰ καὶ
 νῦν ἐκωλύθη πρὸς τοῦτο, δόξαν οὖτω λυσιτελεστότερον τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ
 μου αὐτοκράτορι, φίλῳ τῇ πρὸς αὐτὸν κινούμενος ὁ οἰκείος τῷ κρα-
 τίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κδρ Νικόλαος ὁ Σοφριανός, ὁ καὶ
 τὴν κτητορείαν ἐμπειπιστευμένος τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς, ἔτυχέ
 πως εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὃ καὶ Ἄμος ἂν εἶπε τῶν φίλων αὐτοῦ, ὡς
 εἰ μόνον ἐμποδισθῆς, ὃ κδρ μου Ῥαοῦλ, ἔχε καὶ τὸ χωράφιον, καὶ
 ἀφίημί σοι καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ὕπερ οὗτε ἔγγραφον ἦν, οὕτε
 ἐπὶ μάρτυσιν ἐλέγχθη τισίν, ἀλλὰ ἀπλῶς οὕτω καὶ ἐν παρόδῳ· τού-
 του μνησθεὶς ὁ Ῥαοῦλ ὑπεφουδίσσε τοῦτο πρὸς τινά, καὶ ὅτι οὐδὲ
 τὴν τιμὴν τοῦ χωραφίου αὐτοῦ κατέχει, ἕστε χρήσασθαι αὐτοῖς, ὡς
 βούλοιο, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ φύλακί εἰσι τῷ πενθερῷ αὐτοῦ,
 καὶ δίδονται αὐτῷ ὠρισμένως μηναια εἰς διαίτημα ἑαυτοῦ, καὶ ἔχει
 ποτὲ χρήσασθαι τούτοις εἰς ἀνάληψιν τοῦ χωραφίου αὐτοῦ· ταῦτα
 μαθὼν τὸ τῆς μονῆς μέρος, εἶτε τοῦ Ῥαοῦλ αὐτὰ ἐξειπόντος πρὸς
 τινά ἐν σκοπῆς μέρει, εἶτε καὶ μὴ, ἐζήτησεν, ὡς εἴπερ ποτὲ ὁ Ῥαοῦλ
 καὶ κινήσαι τι ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς πράξεως ταύτης, ἵνα διαμνησθεὶς
 κινήσῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἀντικριθῶσιν αὐτῷ. δια-
 μνησθεὶς τοίνυν ὁ Ῥαοῦλ καὶ παραγενόμενος, παρακαθημένων τῇ
 ἡμῶν μετριότητι τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων καὶ παρισταμένων
 τῶν θεοφιλεστάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων καὶ πολλῶν ἄλλων
 συνδεδραμηκότων, καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπείς, εἰ στέργει τὴν γεγο-
 νυῖαν πράξιν τοῦ χωραφίου, εἰ δὲ καὶ κινήσαι ἔχει τι κατ' αὐτῆς, νῦν
 τοῦτο εἰπεῖν, ὡς εἴποτε ἄλλοτε τοῦτο κινήσει, ἀπρόσδεκτος ἔσται παν-
 τάκασιν; ἐκεῖνος ἀρξάμενος εἶπεν, ὡς ἐγὼ θεοῦ χάριτι σκοπυδὴν ἔχω
 τηρεῖν, ὅσα φθάσω εἰπεῖν καὶ μόνῃ τῇ γλώσσῃ, καὶ τοῦτο ἅπαντες
 οἴδασιν. εἰ γοῦν περὶ ταῦτα τοιοῦτός εἰμι, πολλὰ μᾶλλον ὀφείλω

στέργειν, ἃ μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησίας ἔπραξα, καὶ πολλοὺς ἔχω
 τοὺς μάρτυρας τῶν γεγονότων· οὔτε γοῦν εἶπον τι πρὸς τινα ἐπ' ἀνα-
 τροπῇ δῆθεν τῆς πράξεως ταύτης τοῦ χωραφίου, οὔτε λέγω, ἀλλ'
 ἕτεραγα καὶ στέργω τὸ γεγονός, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ὁ Σοφιανὸς ἔχει τοῦτο
 παραστήσαι, ὅτι ἢ πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἕτερόν τι τοιοῦτον ἐξεῖπον· εἰ
 δὲ θέλει τις ἕτερος φιλονεικῶς εἰς λόγους ἔρχεσθαι μετ' αὐτοῦ καὶ
 λέγειν αὐτῷ τοιαῦτα, τοῦτο οὐ πρὸς ἐμὲ, ἐγὼ γὰρ οὔτε τινὶ ἐχρη-
 σάμην πρὸς αὐτὸν μνηστῆ τῶν τοιούτων, οὔτε κατὰ πρόσωπον εἶπον
 αὐτῷ τι, ἀλλ' ἐμμένω εἰς ὅσον ἐποίησα, εἰρηνεύετω οὖν καὶ αὐτός.
 οὕτω ταῦτα τοῦ Παοῦλ εἰπόντος, ὁ Σοφιανὸς ἀρξάμενος εἶπεν, ὡς
 περισσὸν εἶναι μοι δοκεῖ λογομαχεῖσθαι νῦν μετὰ τοῦ Παοῦλ καὶ
 ἀποδεικνύειν αὐτῷ, ὡς ἄπερ ἤκουσα, λόγοι ἦσαν αὐτοῦ, ἀρκοῦμαι
 δὲ εἰς ἕσα νῦν συνοδικῶς ὠμολόγησεν· εἰ γοῦν καὶ τῇ θείᾳ καὶ
 ἱερᾷ συνόδῳ ἰσχυρὰ ταῦτα φαίνεται πρὸς τὸ κατέχειν τὸ χωράφιον
 τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Μάρμαντος ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστως ἀπὸ
 τοῦ Παοῦλ καὶ παντός τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἤδη καλόν· εἰ δ' ἔξει ποτὲ
 τὴν τοχοῦσαν διενόχλησιν ἐξ αὐτοῦ, παραιτεῖται τοῦτο ἀπ' αὐτῆς ἤδη
 τῆς σήμερον, καὶ παραλαβέτω τοῦτο ὁ Παοῦλ, καὶ ἀποδότης τὰ δεκα-
 κόσια ὑπέρπυρα· ἐμοὶ γὰρ ὁ Παοῦλ φίλος ἐστὶ πολὺς, καὶ ὅσον ἀπ'
 ἑμαυτοῦ ἐσπούδασα ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ μέγιστα, βούλομαι γοῦν καὶ
 αὐτοῦ τὸ ἀζήμιον, ὥσπερ καὶ τοῦ μοναστηρίου. εἰ γοῦν ἐθέλει, ἀπο-
 δότης τῇ μονῇ τὰ ὑπέρπυρα, καὶ ἀναλαβέτω τὸ εἰρημένον χωράφιον,
 καὶ καταλυθήτω ἡ πρᾶξις. ταῦτα δὲ λέγω, ἐὰν καὶ τῷ παναγιῷ ἡμῶν
 δεσπότη οὕτω δόξη τὰ περὶ τούτου, ὁ πρῶτος γὰρ τῆς μονῆς ταύτης
 καὶ τῶν ἄλλων προστάτης καὶ οἰκονόμος καὶ φροντιστῆς καὶ δεσπό-
 τῆς οὗτός ἐστι θείῳ τε καὶ γραπτῷ νόμῳ· εἰ γοῦν καὶ οὗτος οὕτω προ-
 τάξει τὰ περὶ τούτου γενέσθαι, ἰδοῦ, καὶ τὰ γράμματα καὶ ἀποβάλ-
 λομαι καὶ ταῦτα μετὰ τοῦ χωραφίου. οὕτω μὲν οὖν ὁ Σοφιανὸς, ὁ δὲ
 Παοῦλ εἶπεν· ὡς εὐχαριστῶ πολλὰ περὶ τούτου τῷ πατρὶ μου, τῷ
 Σοφιανῷ, ὅτι διὰ βοήθειαν ἐμὴν παραιτεῖται αὐτὸς τὸ χωράφιον, ἂν
 μόνον λάβῃ τὰ ὑπέρπυρα ἐξ ἐμοῦ· τοῦτο δὲ πρότερον ἔδει γενέσθαι, ὅτε τὰ
 ὑπέρπυρα ἦσαν ἐτι παρ' ἐμοί, ὅτε ἔλαβον αὐτά, καὶ ἐζήτησθον μετὰ τοῦ
 πενθεροῦ μου, ἵνα παραλάβῃς αὐτά, καὶ οἷτε σὺ ἠθέλησας ταῦτα
 δέξασθαι, οὔτε ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ, ὃς παρέδωκεν ἡμῖν
 αὐτὰ λαβῶν ἀπὸ σοῦ, ὅτε δὲ καταναλώθησαν τὰ πλεῖστα, τότε ζητεῖς

ἅτὰ ἐξ ἐμοῦ· καὶ πόθεν εὐρήσω ταῦτα; εἰ δὲ γενήσεται περὶ τοῦ
 δεκάτου αὐτῶν; ἐγὼ ζημιωθήσομαι τοῦτο, καὶ μὴ ἀναιρεῖται ἡ πρά-
 σις, καὶ οὐσης δὲ πράσεως, πῶς ἀποδώσω τὸ δέκατον; ἀλλ' ὅταν καὶ
 εἰς ταῦτα θεραπεία γενήσεται, ἀκονῶ τὸ ξύρος κατ' ἐμοῦ, ἐγὼ γὰρ
 διὰ πτωχείαν ἀβουλήθην ἐξελθεῖν τῶν ἐνταῦθα, καὶ διὰ πτωχείαν διέ-
 πρᾶσα τὸ χωράφιον τοῦτο, καὶ ἔλαβον ἀπὸ σοῦ τὰ ὑπέρπυρα· νῦν ἂν
 ἀποδῶ σοι τὰ ὑπέρπυρα, καὶ ἀναλάβω τοῦτο ἀπὸ σοῦ, τίς οὐκ ἂν ἀπι-
 στήσειεν ἐφ' οἷς ἔλεγον πρότερον; τίνα ὑπόληψιν ἔξει ὁ κραταιὸς καὶ
 ἅγιος ἡμῶν ἀδύτητος καὶ βασιλεὺς περὶ ἐμοῦ; εἰ δὲ θέλεις, ἵνα καὶ
 εἰς ἐμὲ τὸ προσήκον γένηται, περισωζομένης τῆς ὑπολήψεώς μου, καὶ
 οὐδὲ τὸ μοναστήριον ἀδικηθῆ, ὡς δέξεται τὸ μοναστήριον ὅσον κατ-
 εβαλέμην δεκάτον, ἀποδύτω ἡ ἀντίληψίς σου, ὅσον εἶπες ἀποδοῦναι,
 ἂν κρατηθῶ ἐνταῦθα, δίδωμι ἐγὼ, ὅσα μοι εὐρίσκονται ἀπὸ τῶν
 ὑπερπύριον τῆς τιμῆς, καὶ εἰς ὅσα ἐναπολειφθῶσι, ποιῶ γράμμα, ἵνα
 ἐντὸς ὁρισμένου καιροῦ ἀποδῶ αὐτά. ταῦτα τοῦ Ῥαοῦλ εἰπόντος εἶχε
 μὲν ὁ Σοφιανὸς ἀντιλέγειν πρὸς ἅπαντα· οὐ γὰρ ὑπέκυπτεν ἤδη δέ-
 κατον ἀποδοῦναι ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς ἀφιέναι τι αὐτῷ ἢ ἐπὶ διωρίᾳ τῆ
 τυχοῦσῃ τὴν λοιπάδα τῶν ὑπερπύριον ἀπολαβεῖν, ἀλλ' ἐζήτηε ἢ τὰ
 ὑπέρπυρα πάντα ἀναλαβεῖν, ἂν ἡ σύνοδος διακρίνη, ἢ τὸ χωράφιον
 κατέχειν δεσποτικῶς τὴν σεβασμίαν μονὴν, ὡς δικαίως παρὰ ταύτης
 ἐξωνηθέν. ἢ δὲ μετριότης ἡμῶν, συνοδικῶς διασκεφαμένη τὰ περὶ
 τούτου, οὐκ ἔγνω δίκαιον εἶναι, τὰ καλῶς τὴν ἀρχὴν προβάντα καὶ
 νομίμως καὶ κανονικῶς καὶ ἐπὶ πράγμασι θείων καὶ σεβασμίων μονῶν
 ἀπλῶς οὕτως καὶ ὡς παιδῶν ἀθύρματα τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὴν κα-
 τάλυσιν ἀναδέχεσθαι, ἢ γὰρ ἂν πάντα ἄνω καὶ κάτω γίγνοιτο, ἀλλὰ
 τότε τοῦτο γενέσθαι, ἡνίκα νόμιμος ἀπαντήσῃ αἰτία· εἰ γοῦν κἀν-
 ταῦθα νόμιμόν τι παρηκολούθησε πρὸς ἀναίρεσιν τῶν εἰργασμένων,
 οἷον εἴτε ἢ πράσις ἐπὶ ῥητῇ τινι συμφωνίᾳ γέγονεν ἢ ἀναργυρία, ἢ
 δόλος καὶ καταδυναστεία παρηκολούθησεν ἢ ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἀξία
 ἢ τοῦ χωραφίου τιμὴ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, καὶ ἀποδειχθῆ τοῦτο παρὰ
 τοῦ Ῥαοῦλ, τότε νομίμως καὶ τὰ τῆς πράσεως σαλευθήσεται, καὶ ἢ
 νόμιμος διωρίᾳ δοθήσεται τῷ Ῥαοῦλ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ὑπερπύριον·
 εἰ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν οὐκ ἔχει ὁ Ῥαοῦλ ἀποδείξαι, μενεῖ πάντως καὶ
 τὰ τῆς πράσεως ἀπαρσάλευτα, ὡς ἐγένοντο, καὶ τὸ χωράφιον ἔξει
 δεσποτικῶς ἢ σεβασμία μονὴ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, κἀν ὁ Σοφιανὸς

ὑποκόπτῃ λαβεῖν τὰ ὑπέρπυρα καὶ τὴν πράσιν ἀθετηθῆναι· ἀφηλίκου
 γὰρ τόπον ἔχουσης τῆς σεβασμίας μονῆς, ὅσα μὲν ὁ Σοφιανὸς ὑπὲρ
 αὐτῆς πράξει, τὸ στέργον ἔξει καὶ ἀδιάσειστον· ὅσα δὲ κατ' αὐτῆς,
 ἔσονται ποτε ταύτῃ εἰς περιγραφὴν, ὥσπερ δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτρό-
 που γίνεται. ἀπητήθη τοίνυν καὶ ὁ Παοῦλ εἰπεῖν, εἴ τιτι τῶν νομί-
 μων αἰτιῶν ἔχει χρήσασθαι κατὰ τῆς πράσεως ταύτης, ἅτε τοῦ λόγου
 τοῦ Σοφιανοῦ παραγραφέντος, ὃν εἶρηκε πρὸς αὐτόν, ὡς οὐκ ἐγγρά-
 φως ἐκτεθειμένου αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπὶ ῥητῶ τῷ τοιοῦτῳ λόγῳ γεγονυίας
 τῆς πράσεως ταύτης, οὐδὲ συνειδότην τὰ περὶ τοῦτου τῶν μοναχῶν,
 οὐδὲ ἐπὶ συμφέροντι ὄντος τοῦ τοιοῦτου λόγου τοῖς μοναχοῖς. πάντα
 γὰρ ταῦτα ὁ Παοῦλ ἀπητήθη, καὶ οὐτε ἐγγραφον εἶχε παραστήσαι
 τοῦτο, οὐτε συνειδότην εἶχε κατηγορῆσαι τῶν μοναχῶν, ἀλλ'
 ἀπλῶς οὕτως εἶπε ῥηθῆναι τοῦτο πρὸς αὐτόν παρὰ τοῦ Σοφιανοῦ καὶ
 ἐν φιλίας προσχῆματι. ἐνεφανίσθη δὲ καὶ τὸ πρατήριον τοῦ Παοῦλ
 τὸ πρὸς τὴν μονὴν, καὶ ὑπαναγνώσθη συνοδικῶς, καὶ ἐδόθη τῷ Παοῦλ
 ἐλευθερία παντελής, ἵνα εἴπῃ, εἰ ἔχει τι κατὰ τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμ-
 μένων εἰς ἀθέτησιν καὶ παρασάλευσιν τῶν γεγενημένων, ὡς εἰ μὴ
 τοῦτο ποιήσῃ νῦν ὀκωσθήποτε, ὅτε καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν περιεστῆ
 ἢ τὴν πράσιν ἐκχωρήσασα ταύτην γενέσθαι καὶ ὁ ἐπιστατήσας ταύ-
 την καὶ γράψας, ὡς δὲ καὶ ὁ Σοφιανὸς ὁ τὴν ἐφορείαν ἀνηρημένος
 σεβασμίας ταύτης μονῆς καὶ οἱ μάρτυρες οἱ καταγεγραμμένοι, ἀπρόσ-
 δεκτον εἶναι ὀφείλει, κἄν εἴ τι ἂν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπ' ἀνατροπῇ τῶν γε-
 γενημένων προβάληται. τοῦ δὲ Παοῦλ ἐπὶ πολὺ σιωπῶντος, ὁ Λάσκα-
 ρις κῆρ . . . , συγγενῆς ὢν αὐτοῦ καὶ τοῦτῃ πρὸς τὴν σύνοδον συνο-
 δοικοποιήσας, εἶτε κατὰ τινα τύχην, εἶτε πρὸς τὸ συνηγορῆσαι αὐτῷ,
 ὅ δὴ καὶ μᾶλλον ἐδόκει· ἐν πολλοῖς γὰρ συνεφαπτόμενος ἦν αὐτῷ
 καὶ συναγωνιζόμενος καὶ ὑπαλείφων πρὸς τὰς ἀπολογίας, ἀνεκάλυψε
 τὸν νοῦν τοῦ Παοῦλ καὶ τὴν διάνοιαν ἐκείνου, ἣν ἐνδομυχῶν ἦν πρὸς
 ἀναίρεσιν τῶν γεγενημένων, ὑπ' ὕβριν ἤγαγε, μᾶλλον δὲ δῆλην· ταῖς
 ἀπάντων ἔθηκεν ἀκοαίς· ἔφη γάρ, ὡς ὁ Παοῦλ οὐδὲν ἄλλο κινήσαι
 κατὰ τῆς πράξεως ἔχει ταύτης, εἰ μὴ τὸν τῆς ἀναργυρίας λόγον,
 ὅθεν καὶ ἐρωτηθεὶς ὁ Παοῦλ τὸ πῶς καὶ δι' ἦντινα τὴν αἰτίαν λέγει
 ἀναργύρως μὲν πεπράχεναι τὴν πράξιν ταύτην, ὑπογράφει δὲ ἐν τῷ
 πρατηρίῳ διεξιόντι μᾶλλον τὰ ἐναντία, ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐδεὶς τῶν
 μαρτύρων ὁμολογήσας τοῦτ' ἔχει, ὅτι ἐδεξάμην αὐτῆς τὰ ὑπέρπυρα,

ὅτι ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ οὐκ ἔμοι δέδωκε τὰ ὑπέρπυρα, οὐδὲ εἰς τὰς χεῖρας μου παρέθετο ταῦτα, ἀλλ' εἰς τοῦ πενθεροῦ μου, καὶ τρίτον, ὅτι ἐμποδισθεὶς ἐγὼ παρὰ τοῦ θραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἀπελθεῖν, ἔνθα καὶ ἐβουλόμην, ἀπέστραφα τὰ ὑπέρπυρα μετὰ τοῦ πενθεροῦ μου πρὸς τὸν τιμιώτατον μέγαν χαρτοφύλακα, ὡς ἂν ἀποδῶ ταῦτα τῷ Σοφιανῷ, ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε, καὶ ἀκούσας τοῦτο ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς, περιούρισας ταῦτα ἐν τῷ πενθερῷ μου διωρίσατο, ἵνα ἐξ αὐτῶν δίδωνται μοι μηναιῖα εἰς διαίτημα ἑμὸν ζητῶ γοῦν ἐξ ἐκείνου τὸ ἑμὸν χωράριον, καὶ οὔτε αὐτὸ ἔχω, οὔτε τὴν τιμὴν αὐτοῦ· εἰ δὲ καὶ περὶ τοῦ πρατηρίου θέλει τις μαθεῖν, πῶς ὑπέγραψα τοῦτο, ἐγὼ μὲν σιωπῶ τοῦτο, πλήν ἴστω, ὅτι ἐν τῷ βρουχαρίῳ ὑπέγραψα αὐτὸ, ὅπου, νομίζω, οὐκ εἶχον ἄλλως ποιῆσαι. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, πότερον βιασθεὶς ἐκείσε παρὰ τοῦ Σοφιανοῦ καὶ περιορισθεὶς ὑπέγραψας τοῦτο, ἢ ἀπὸ τύχης αὐτὸ συνέβη; ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν εἶχεν εἰπεῖν, ὃ δὲ Σοφιανὸς ἀρξάμενος ἀκροωμένου τοῦ Ραοῦλ καὶ μὴ ἀντιλέγοντος εἶπεν· τὸ μὲν πρῶτον πρατήριον (δύο γὰρ γέγονασιν) οὔτε ἐν τῷ βρουχαρίῳ ὑπεγράφη, οὔτε ὁ Ράλης ἔχει τοῦτο εἰπεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ὀσπητίῳ γέγονεν αὐτοῦ, ὅπου καὶ τὰ ὑπέρπυρα παραλαβὼν ἐξ ἐμοῦ ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ παρέδωκεν αὐτῷ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, τῇ Ραουλαίνῃ, καὶ τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, ἣ δὲ λαβοῦσα αὐτὰ εἰσήξεν ἐν τῷ σενδουκίῳ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, ὡς δὲ πρατήριον ἔλαβον ἐγὼ, καὶ ἐδεήθην ἐπικυρωτικοῦ γράμματος ἐπὶ τούτῳ, ἔφερον αὐτὸ ἐνταῦθα, καὶ ὑπανεγνώσθη συνοδικῶς, καὶ διὰ τὸ μὴ κατὰ μέρος καταγράφεσθαι ἅπαντα τὰ παρακολουθήσαντα ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πράσει, ἀλλὰ τι παραλειφθῆναι ἐδέησε μεταγραφῆναι τοῦτο· διεμνήσθη οὖν καὶ ὁ Ραοῦλ, καὶ ἦλθε συνοδικῶς, καὶ τὸ λειπόμενον ἀπὸ τοῦ πρατηρίου ἤκουσεν, ὅτι δίκαιόν ἐστιν, ἵνα προστεθῇ, καὶ συνέθετο μεταγραφῆναι τοῦτο καὶ ὑπογραφῆναι παρ' αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ἐγὼ τοῦτο, ὡς εὔρον αὐτὸν ἐν τῷ παλατίῳ, ἤξλωσα αὐτόν, ἵνα ἀναγνώσθῃ τοῦτο καὶ ὑπογράψῃ αὐτὸς καὶ ἄλλοι τῶν ἐκείσε παρατοχόντων οἱ κληθησόμενοι, ὃ καὶ γέγονεν. ἐζητήθη οὖν καλαμάριον καὶ κονδύλιν, καὶ ἐπεὶ ἄλλοθεν οὐκ εἶχομεν ταῦτα εὑρεῖν, ἀπῆλθομεν κοινῶς ἐν τῷ βρουχαρίῳ, ὅπου σύνηθες κελθεῖναι τοιαῦτα, τὸ μὲν, ἵνα εὔρωμεν αὐτὰ, τὸ δὲ, ἵνα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μάρτυρες καθίσωσι καὶ ὑπογράψωσι μετὰ ἐλευθερίας.

οὕτως γέγονε τὰ τοῦ ρουχαρίου· περὶ δὲ τῆς ἀναργυρίας καὶ τῶν ἄλλων ἐγὼ τὴν τιμὴν ἄπασαν, εἰς ἣν τὸ χωράφιον περιέστη, αὐτίκα δέδωκα αὐτὴν πρὸς τὸν Ῥαοὺλ διὰ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος, καὶ πρατήριον ἔδεξάμην παρ' αὐτοῦ, καὶ οὔτε ὑπεκράτησά τι ἀπὸ τῆς τιμῆς, οὔτε ἀντεστράφη τι πρὸς ἐμὲ ἀφ' ὧν δέδωκα, ἀλλ' εἰσὶ πάντα παρὰ τῷ Ῥαοὺλ, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁμολόγησε τοῦτο πολλάκις, ὅτι ἔδεδεατο ταῦτα, καὶ μάλιστα, ἐν οἷς εἶπεν, ὅτι ἐζήτησι ἀντιστρέφαι ταῦτα, καὶ οὐκ εἰσηκούετο· εἰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐπισυνέβη τι, καὶ ἦ αὐτὸς ἀπώλεσε ταῦτα, ἢ διὰ λογισμόν τινα φυλάσσονται ταῦτα παρὰ τῷ πενθερῷ τοῦ Ῥαοὺλ, εἰ τοῦτο πρὸς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Μάμαντος; ἀλλ' οὐδὲ ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς ἐρεῖ ποτε, ὡς τῆς μονῆς τὰ ὑπέρπυρα περιορίσας ἐστὶ παρὰ τῷ πενθερῷ τοῦ Ῥαοὺλ, ἀλλ' αὐτοῦ μάλιστα τοῦ Ῥαοὺλ· εἰ γὰρ ἠδίκητην ἡ μονή, ὥστε τὰ ὑπέρπυρα αὐτῆς κρατεῖσθαι παρὰ τῷ Μακροδοῦκᾳ, μᾶλλον δὲ οὐ κρατεῖσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ μνηστία ἐξ αὐτῶν διδοῖσθαι τῷ Ῥαοὺλ εἰς διαίτημα ἑαυτοῦ; εἰ γοῦν οὔτε ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βασιλεὺς περιορίσας περιορίου φαίνεται τῆς μονῆς ὑπέρπυρα, ἀλλὰ τοῦ Ῥαοὺλ, οὔτε αὐτὸς ὁ Ῥαοὺλ ἔχει ποτὲ εἰπεῖν, ὡς ἀπὸ ἄλλοθεν αὐτῷ τὰ ὑπέρπυρα ταῦτα, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωραφίου· πάντες γὰρ αἴθασι τοῦτο, καὶ αὐτὸς ὁμολόγησεν ἐνώπιον πάντων, ὡς ἡ τοῦ χωραφίου τιμὴ ἐστὶ τὰ ὑπέρπυρα ταῦτα. εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, ἀπρόσδεκτός ἐστι παντάπασιν ὁ τῆς ἀναργυρίας λόγος· ἐγὼ γὰρ πάντα καταβαλόμεν τὰ ὑπέρπυρα, ὡς ὁ λόγος ἀπέδειξε καὶ τὰ πράγματα μαρτυρεῖ, ἃ γὰρ ἐσθίει ὁ Ῥαοὺλ καὶ οἰκονομεῖται, ἐκ τῶν ὑπερπύρων εἰσὶ τῆς τοῦ χωραφίου τιμῆς, ἃ ἐγὼ καταβαλόμεν αὐτῷ ὡς ἀπὸ τῆς μονῆς. τούτων οὕτως παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν λαληθέντων ἢ μετριότης ἡμῶν, διασκεψαμένη τὰ περὶ τούτου συνοδικῶς, ἐξ ὧν τε ὁ Ῥαοὺλ εἶπε τὴν ἀρχὴν, ὅτι σιέργει τὸ γεγονός, καὶ οὐκ ἀντιλέγει, ἐξ ὧν τε παρακινήθεις προβάλλετο καὶ ἀνεκάλυψε τὸν νοῦν ἑαυτοῦ, οὐδὲν ἐβρεν ἰσχυρόν πρὸς ἀναίρεσιν τῆς πράσεως ταύτης, μᾶλλον μὲν οὖν ἐκ τούτων, ὅτι καὶ τὰ πρῶτα καλῶς ἐγένοντο, βεβαιοῦνται· οὔτε γὰρ ὅτι ὁ Σοφιανὸς εἶπε τῷ Ῥαοὺλ τοὺς λόγους ἐκείνους, ὡς ἐὰν ἀπομείνης, ἔχε καὶ τὸ χωράφιον, καὶ ἀφίημί σοι καὶ ἀπὸ τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἀνάγκη διὰ τὸν ἄγραφον τούτον λόγον πράξει ἀκυρωθῆναι συνοδικήν, αἰτίας νομίμου μὴ παρακολουθησάσης, οὔτε ὅτι ἐν τῷ θεο-

φρουρήτιν παλατίην ὑπεγράφη τὸ πρατήριο, διὰ τοῦτο εὐθὺς καὶ δυ-
 ναστεία παρηκολούθησε· διηγήσατο γάρ ὁ Σοφριανός τὸ περὶ τούτου
 πῶς ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ἐφάνη τοιοῦτον, ἀκροωμένου τοῦ Ῥαούλ πάντα
 καὶ οὐκ ἀντιλέγοντος, οὔτε θεὶ οἱ μάρτυρες οὐκ εἶδον τὴν τῶν ὑπερ-
 πόρων καταβολὴν, ἢ τὰ ὑπέρπυρα οὐκ ἔχει νῦν ὁ Ῥαούλ, ἀναρτο-
 ρία ἐνταῦθα παρηκολούθησεν, οἱ μὲν γάρ, εἰ καὶ μὴ ὄφει τὰ ὑπέρ-
 πυρα εἶδον, ἀλλ' οὖν συνθεμένον πρὸς αὐτοὺς τοῦ Ῥαούλ πρότερον, ὅτι κα-
 τὰ ὑπέρπυρα παρέλαβε καὶ τὸ πρατήριο σφέργει, καὶ ὑπογράφαντος
 αὐτό, οὕτως ἐκείνοι μετὰ τοῦτον ὑπέγραψαν, ὃ ταῦτόν ἐσσι σχεδόν,
 εἴπερ κατοφί τὴν καταβολὴν ἐώρων τῶν ὑπερπόρων· τὰ δὲ ὑπέρ-
 πυρα εἰ καὶ νῦν οὐκ ἔχει εἰς ἐξουσίαν ἑαυτοῦ, οὐ διὰ τοῦτο πάντως
 καὶ ἀναρτορία γέγονεν, ὅτι γὰρ κατεβάλλαντο οἱ μοναχοὶ τὰ ὑπέρπυρα,
 καὶ ἀναλλασκόνται ταῦτα εἰς τὸν Ῥαούλ, οὐ μόνον ἔχει τις αὐτὸ συν-
 δεῖν ἀφ' ὧν πολλάκις εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ νῦν, εἴ τις ἔροιτο τοῦτον,
 τίνας εἰσὶν, ἃ ὁ πενθερός αὐτοῦ κατατίθησιν ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ μῆνα,
 ἢ ἔρει, ὡς τῆς μονῆς εἰσι τὰ ὑπέρπυρα, καὶ εὐθὺς οἴχεται ὁ
 τῆς ἀναρτορίας λόγος, ἢ ἑαυτοῦ εἰπὼν εἶναι ταῦτα, παριστά δῆκου,
 ὡς ἐκεῖνα λαβὼν ἔχει παρ' ἑαυτοῦ, καὶ οὐκέτι περιορισμένα εἰσὶ παρὰ
 τῷ Μακροδοῦκα. ὕθεν καὶ διαγιγνώσκει καὶ ἀποφαίνεται συνοδικῶς ἢ
 μετριότης ἡμῶν, κατέχειν τὴν δηλωθεῖσαν ἀγίαν καὶ σεβασμίαν μο-
 νὴν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος τὸ εἰρημένον χωρά-
 φιον κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, καθὼς
 καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς κτήματα, ὡς μηδενοῦς τῶν προβεβλημένων παρὰ
 τοῦ Ῥαούλ εὐπροσώπου ἀναφανέντος πρὸς κατάλυσιν τῶν γεγενημέ-
 νων, ἀλλὰ πάντων σαθρῶν καὶ ὑποφύχρων ἀποδειχθέντων ἐκ τῶν
 πραγμάτων καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, διὸ οὔτε αὐτός ὁ Ῥαούλ ἔχει
 ποτὲ χρῆσασθαι τοῖς τοιοῦτοις καὶ ἀνακαλέσασθαι ποτὲ τὸ χωράφιον,
 ἀνετρέψησαν γὰρ συνοδικῶς ταῦτα, ἐστέρχθη δὲ μᾶλλον ἢ πράξις
 ὡς καλῶς καὶ νομίμως προβάσα, οὔτε τις τῶν τοῦ μέρους αὐτοῦ, κλη-
 ρονόμων δηλονότι καὶ διαδόχων ἐπ' ἀδείας ἔξει ποτὲ τὴν οἰανδήτινα
 ἐπαγαγεῖν ἐπήρειαν τοῖς μοναχοῖς περὶ τούτου· εἰ δὲ μὴ, τὸ τῶν
 ἱεροσύλων ὑποστήσεται κατάκριμα ὁ τοιοῦτος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ
 μετριότης ἡμῶν, ὡς ἱεροῦ ὄντος ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦ τοιοῦτου χωραφίου
 καὶ τῷ θεῷ ἀνακειμένου καὶ τῷ αὐτοῦ ἐνδόξῳ μεγαλομάρτυρι Μά-
 μαντι, πᾶσαν ἀναστέλλουσα χεῖρα πλεονέκτιν καὶ ἄρπαγα, τὸν ἀπὸ τῆς

ἀγίας καὶ δμοουσίου τριάδος βαρύτερον καὶ φρικώδη ἀφορισμὸν καὶ πρότερον ἐξεφώνησε καὶ νῦν ἐκφωνεῖ κατὰ τοῦ ὀπωσθήποτε τολμήσοντος ἀποσπᾶσαι τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἀπὸ τῆς ῥηθείας σεβασμίας μονῆς, καὶ ἀσυγχώρητον αὐτὸν ἔχει ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ ἦ. ταύτου γὰρ χάριν καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλυται δι' ἀσφάλειαν ἔτους , ς Ϟ η' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. η' †.

DXXIX. 6908 (1400) ind. VIII.

I. † *Hieromonachus Macarius a patriarcha Matthaeo consentientibus metropolitae Gothiae, locum tenente metropolitae Ephesi, et metropolitae Hieracleae, Anagyrae, Ungroulachias* (τοῦ Οὐγγροβλαχίας τῆς κατὰ τὸν Σεβερῆνον) *et electi Cysicensis constituitur metropolitae Laodiceae et ἑξαρχος πάσης Φρυγίας Καπατιανῆς* †.

II. † *Hieromonachus Theognostus* πάντο νέος προσελθὼν τῷ ἀγίῳ μου καλογῆρῳ, τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ *constituitur metropolitae Cysici et totius Hellesponti*, ἦν διῆπεν ἡ ἡμῶν μετριότης, *consentientibus metropolitae Gothiae, locum tenente metropolitae Ephesi, metropolitae Anagyrae, Neocaesareae, Ungroulachias* τῆς κατὰ τὸν Σεβερῆνον *et electi Hieracleensis* †.

III. † *Hieromonachus Theophanes*, καθηγούμενος τῆς σεβασμίας καὶ ἱεράς μονῆς τῆς παναγίας ἀχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἐπικεκλημένης τῆς Παμμακαριστοῦ, ὅλη ψυχῇ τοῖς τοῦ κόσμου πᾶσιν ἀποταξάμενος καὶ νεκρώσας μὲν ἑαυτὸν τοῖς ἐνταῦθα, ἔργοις δὲ τὰς τοῦ μονήρους βίου συνθήκας καὶ ὑποσχέσεις ἀποπληρώσας καὶ τὴν ἀνάγκην καὶ βίαν τῆς ἐν ὑποταγῇ ζωῆς πρὸς ἄκρον καὶ μεθ' ἡδονῆς ἐνεγκῶν, *constituitur metropolitae*

Heracleus, πρόεδρος τῶν ὑπερίμων καὶ ἑξαρχὸς πάσης Θρακίας, καὶ Μακεδονίας, consentientibus metropolitae Gothiae, locum tenente metropolitae Ephesi, metropolitae Ancyrae, Neocaesareae, Ungroulaskiae τῆς κατὰ τὸν Σεβερῆνον et electi Cysicensis †.

DXXX. Sino anno.

Patriarcha dirimit controversiam.

† Ἐπεὶ πρὸ τινος ἤδη καιροῦ ἀντικριθεὶς Ἰωάννης ὁ Κατζᾶς τῷ τοῦ ἑτέρου Κατζᾶ ἐκείνου υἱῷ Μανουήλ, ὄφειλοντι αὐτῷ ὑπέρπορα κτ' ἀφ' ὧν ὄφειλαν αὐτῷ τεσσαράκοντα πέντε ὑπερπύρων, ἃ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀξίωσιν καὶ φιλίαν ἐδανείσατο μὲν αὐτὸς ἀπὸ Ἑβραίου τινός, διδοὺς κατὰ μῆνα καὶ τόκους ὑπὲρ αὐτῶν, δέδωκε δὲ αὐτὰ τῷ Μανουήλ ἐπὶ τῷ ἐλευθερώσει τὸ μητρῷον αὐτοῦ οἶκημα ἀπὸ τοῦ χρέους οὗ ὑπέκειτο, ἐδικαιώθη συνοδικῶς διὰ γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὁμολογήσαντος ταῦτα καὶ τοῦ Μανουήλ, πλὴν ἔνδειαν προβαλλομένου καὶ τὸ μητρικὸν οἶκημα περισώζεσθαι λέγοντος, εἰς δὲ τὰ τοιαῦτα ὑπέρπορα κατεβλήθησαν, ὡς ἂν κρατῇ ὁ Ἰωάννης τὸ ῥηθὲν οἶκημα μέχρι παραδρομῆς τεσσάρων μηνῶν, καὶ τότε ἱκανωθείς ἐξ αὐτοῦ τὰ τε εἴκοσι ἐπτὰ ὑπέρπορα καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῶν τόκον, ἐπειδὴ μὲν ἐδίδου πρότερον, κατεδικάσθη ζημιωθῆναι αὐτὰς, ὡς διὰ φιλίαν ἐκουσίως τοῦτο προαιρεθεὶς, τὸν δ' ὑπὲρ τῶν τεσσάρων μηνῶν ἀκουσίως ἀναγκαζόμενος διδοῦναι διὰ τὴν δοθεῖσαν διωρίαν καὶ διὰ τοῦτο ἀζήμιον ἑαυτῷ ἐξαιτησάμενος καὶ λαβὼν, ἐπεὶ καὶ ὁ Μανουήλ ἀλλότρια εἶναι διωμολόγησε τὰ ὑπέρπορα, καὶ οὗ τοῦ Ἰωάννου, ἀρτίως δὲ ἀντὶ τῶν τεσσάρων μηνῶν πέντε παρελθόντων, ἐπεὶ οὐκ ἔδωκεν ὁ Μανουήλ αὐτῷ τὰ τοιαῦτα ὑπέρπορα, τὰ τε εἰκοσιεπτὰ τοῦ κεφαλαίου καὶ τὰ τρία, ἃ κατεβάλετο ὑπὲρ τόκου τῶν πέντε μηνῶν, ἢ μετριότητος ἡμῶν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, κατασχεῖν τὸν Ἰωάννην τὸ μητρικὸν οἶκημα τοῦ Μανουήλ ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἱκανωθῆναι χωρὶς τινος ὄλως ἀναβολῆς ἐξ αὐτοῦ καὶ λαβεῖν τὰ τριάκοντα ὑπέρπορα, ἃ ἔδωκεν ἐπάνω αὐτοῦ, ὅπως ἂν δυνηθῇ, εἴτε ἀπὸ ἐκποιήσεως αὐταῦ, εἴτε καὶ καταχάλασθέντος αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ ἡ δοθεῖσα ὑπὲρ αὐτοῦ γόμιμος διωρία παρήλθε καὶ πλέον, ἢ τε. Μανουήλ ὑπεσχέθη ἐντός ῥητῶν ἡμερῶν πάλιν δοῦναι αὐτὰ, δέδωκε δὲ οὐδὲ ὀβελόν. τούτου γὰρ χάριν γεγονός καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπε-

δόθη Ἰωάννῃ τῷ Κατζᾷ δι' ἀσφάλειαν. ταῦτα δὲ οὕτω διεκρίθησαν, ἕπει καὶ τὸ χρέος, εἰς δ' ὑπέκειτο τὸ ὑσπήτιον, ἀνωθεν τῆς μητρὸς ἦν τοῦ Μανουήλ, κάκεινη ἡ τοῦ ὑσπητίου κυρία ἐντὸς διωρίας καιροῦ συνεφώνησεν ἵνα ἐκποιηθῇ τὸ ὑσπήτιον, εἴπερ οὐ δυναθῆ τὸ χρέος ἀποδοῦναι, ὃ τε Μανουήλ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῶν ἐνταῦθα ἀποδημασίας καὶ τῆς διωρίας, ἦν ἐβήθηκεν ἐκείνη, παρελθούσης, ἐπεχείρησε μὲν δανεισάμενος ἐλευθερώσαι αὐτό, οὐκ ἴσχυσε δὲ, ὡς δεδῆλωται τοῦτο· διὰ τοῦτο καὶ δικαίως καὶ γνώμη ἐκείνης καὶ πάλαι τε ἐξεποιήθη ἄν, καὶ νῦν δι' ἐκεῖνο τὸ τότε χρέος ἐδόθη πρὸς Ἰωάννην τὸν Κατζᾶν, ὡς ἂν λάβῃ μὲν αὐτά, ἃ ὕπε . . . κατεβάλετο, τὰ δὲ πλείω τῶν τριάκοντα οἱ κληρονόμοι ἐκείνης τῆς μητρὸς τοῦ βηθέντος Μανουήλ †.

DXXXI. Sine anno.

Exhortatio patriarchae ad Ducam Diasorenum, homicidio devinctum.

† Ἐν ἀγίῳ πνεύματι οἶέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Δούκα Διασωρήνῃ· χάρις εἴη σοι καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. τὰ γράμματα σου διεκομίσθησαν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα μετὰ τοῦ κατὰ πνεῦμα υἱοῦ αὐτῆς, Δούκα Διασωρηνοῦ τοῦ Παντολέοντος, καὶ ἐγνωρίσαμεν ἐξ αὐτῶν, περὶ ὧν ἔγραφες κατὰ μέρος ἐν αὐτοῖς· εἰ μὲν οὖν τὸ συμβάν εἰς σὲ νεαρὸν ἦν, καὶ ἄρτι πρῶτως ἐπεζήτευσ τὴν θεραπείαν εἰς τοῦτο, ἐμελλεν ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ τὴν ἐξομολόγησιν τὴν σὴν τὰ δοκοῦντα αὐτῇ γράψαι πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ἡμαρτημένων σοι· ἐπεὶ δὲ τοῦτο πρὸ πολλῶν συνέβη τῶν χρόνων, καὶ σὺ ἐξομολογητᾶμενος τοῦτο ἐζήτησας ἀπὸ τοῦ ἀγιωτάτου μου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κῆρ Νείλου, κανόνας καὶ ἐπιτίμια πρὸς ἐξιλέωσιν αὐτοῦ, ὃ δὲ διεκρίνευ, ὅσα δὴ καὶ ἐγγράφως παρεδῆλώσατο, ἃ δὴ νῦν ὁμολογεῖς, ὅτι πεπληρωκῶς συγχωρήσεως παρ' αὐτοῦ ἔτοχος, κλεινονος δὲ βοηθείας φυγικῆς ζητεῖς, ἵνα καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος συγχωρήσεως εἰς ταῦτα τύχης καὶ συμπαθείας, ἡ μετριότης ἡμῶν, μετ' εὐμενείας τὴν σὴν προσδεχομένη παράκλησιν, πληροφορεῖ καὶ παρακέλευεταί σοι, ὡς εἴπερ τὸ συνειδὸς λέγει σοι, ὅτι πεπλήρωκας τὸν δοθέντα σοι κανόνα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου μου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου ἐκείνου, καὶ οὐδὲν ὑστερήθης τι τῶν ἐκεῖνη διωρισμένων, παρὰ τῷ θεῷ συγκεχωρημένος ὑπάρχεις, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν συγκεχωρημένον ἔχει σε διὰ τοῦ παμ-

ὄντος αὐτῆς γράμματος. πλὴν ἐπειδὴ λογισμῶν κινούμενος ἀγαθῶ οὐκ ἤρκεσθης ἐπὶ μόνῃ τῇ συγχωρήσει ἐκείνῃ, ἦεις καὶ προσηκόντως ἐγένετο παρὰ τοῦ ἁγιοτάτου μου ἐκείνου πατριάρχου καὶ ἀοιδίου, ἀλλὰ καὶ τῆς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος συγχωρήσεως ἐδεήθης, ὡς ἂν εἴ τις καὶ μῶλωφ ἐναπολείφθῃ σοὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκείνης, ἀπαλείψῃς καὶ τοῦτον, καὶ καθαρὸς ὑφῆς τῷ καθαρῷ καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν, δίκαιόν ἐστι, ἵνα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ὅσα ταῦτα δοκεῖ πρὸς πλείονα τῆς ψυχῆς τῆς σῆς θεραπείαν καὶ παντελῆ ἀναίρεσιν τοῦ βύπου καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκείνης, ταῦτα καὶ εἰσηγήσασθαι πρὸς σέ καὶ παραινεῖσαι πατρικῶς. πρῶτον οὖν εἰδέναι σε βουλόμεθα, ὅσον ἐστὶ τὸ πταίσμα, εἰς ὃ ἐπέπεσες· εἰ γὰρ ἤδεις τοῦτο ἀκριβῶς, καὶ ἀπὸ σαυτοῦ πολλὰ μέλλεις ποιῆσαι εἰς ἐξιλέωσιν αὐτοῦ, καὶ εἴ τι ἄλλο ἡμεῖς προστάξομεν, οὐ φανείται σοὶ τοῦτο βαρὺ· ὅτι δὲ ἀγνοεῖς τὸ πταίσμα τὸ σὺν, φαίνεται τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐξομολογήσεως τῆς σῆς· ἐν τῷ λέγειν σε γὰρ, ὅτι φοβούμενος, μὴ ποτε χυθῶσιν αἷματα πολλὰ καὶ φόνοι γένωνται ἀπὸ τῆς προδοσίας, τὸ μυστήριον ἐξήγγειλας, καὶ ἀπέθανον ἄνθρωποι μόνοι δέκα, δικαιοῖς τάχα σεαυτὸν, ὅτι εἰ καὶ ἀπέθανον ἄνθρωποι ἐκ σοῦ, ἀλλ' οὖν πάλιν ἐβοήθησας, καὶ οὐκ ἐγένετο μεγάλη φθορὰ, ὅπερ οὐκ ἐστὶ κρίσεως ὀρθῆς, ἀλλ' ἀτόπου πάνο καὶ σφαλερᾶς· τὸ μὲν γὰρ γενέσθαι φθορὰν τοσαύτην ἀδηλόν ἐστι, εἰκὸς γὰρ ἐστὶ μὴ γενέσθαι· εἰ δὲ καὶ τοῦτο ἐγένετο, τί πρὸς σέ; τότε ἀνέγκλητος ὑπῆρχες αὐτός· εἰ τις δὲ ἔνοχος ἦν εἰς τοῦτο, ἐγκαλοῖτο ἂν ἐκεῖνος· ὅτι δὲ ὁ φόνος τῶν δέκα ἀνδρῶν ἀπὸ συνεργίας γέγονε τῆς σῆς καὶ ἡ δήμευσις καὶ ἡ ἐξορία τῶν ἄλλων, τοῦτο πᾶσιν ἐστὶ φανερόν. ἀπηρτισμένος οὖν φονεὸς ἦσθα, καὶ οὐχ ἑνὸς ἀνθρώπου μόνον, ἀλλὰ δέκα, καὶ μηδεὶς σε ἐξαπατάτω λογισμὸς τοιοῦτος, ὅτι συγγνώμην ἔχεις τάχα τινὰ ἀπὸ τοῦ κωλυθῆναι πλείονα φόνον γενέσθαι, ἀποθανόντων μόνων ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ φονέα σαυτὸν ἡγοῦ τῶν φονευθέντων καὶ αἰτίων τῶν δημευθέντων καὶ τῶν ἐξορισθέντων, πάντες γὰρ ἀπὸ αἰτίας ἔπαθον καὶ ἀφορμῆς τῆς σῆς, καίτοι γε ἦρκει σοὶ εἰπεῖν πρὸς ἐκείνους, ὡς οὐχ ὑπάρξεις τοῦτοις κοινωνός, καὶ οὕτως ἐκόλυες ἂν καὶ ἐκείνων τὴν ὀρμὴν, καὶ σαυτὸν ἠλευθέρους τῆς ἀμαρτίας τῆς τοσαύτης· εἰ δὲ τι μετὰ ταῦτα γέγονεν αὐτοῖς, ἀνέγκλητος ἂν ὑπῆρχες αὐτός, ἀλλὰ τοῦτο ἦν πάντως τὸ κινήσαν σε πρὸς προδοσίαν τὴν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔχεις αὐτὸ ἀρνήσασθαι, ὡς οὐκ ἄλλως ἔχει, ἐπεὶ καὶ

νῦν, εἰ ἐλεγχθῆναι θελήσεις ὑπὸ τοῦ συνειδότες, ἔρεις τοῦτο, ὡς
 οὕτως ἔχει, ὅτι φοβούμενος, μὴ ποτε ἀστοχησάντων ἐκείνων φωραθῆς
 καὶ αὐτός, καὶ πάθης ὡς ὑπαίτιος, ἠναγκασθῆς, ἵνα πιστός δόξης καὶ
 ἀναίτιος, καὶ προέδωκας αὐτοῖς· τι οὖν ἄλλο ποιεῖ τῶν φονέων ἕκαστος,
 ἢ τοῦτο; καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος, φοβούμενος, μήποτε ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ
 αὐτοῦ φονευθῆ, προλαβὼν φονεῦει τοῦτον, καὶ τὸ μὲν ἐκείνου ἀδελόν
 ἐστιν, εἰκὸς γὰρ ἦν, μὴ φονεῦσαι, τὸ δὲ ἑαυτοῦ δῆλον ἅπασιν, ἐφύ-
 νευσε γὰρ, ὃ δὴ κἀνταῦθα συνέβη· ὃ μὲν γὰρ αὐτός ἔδρασας, τοῦτο
 καὶ αὐτός ὁμολογήσεις, ὅτι δι' ὑποψίαν φόβου τοῦτο πεποίηκας, ὃ δὲ
 ὑπώπτευσας, μὴ ποτε φωραθέντων ἐκείνων καὶ βασανιζομένων ἀπρεπῶς
 ὁμολογηθῆς καὶ αὐτός καὶ ἀποθάνης, τοῦτο ἀδελόν ἐστι, εἰκὸς γὰρ
 ἦν, μήτε αὐτοὺς φωραθῆναι, μήτε σὲ ὁμολογηθῆναι παρ' αὐτῶν. πρῶ-
 ταν οὖν, ὡς εἶπομεν, βουλόμεθα εἰδέναι σε, ὡς τέλειος καὶ ἐκούσιος
 ὑπάρχεις φονεὺς, ἔπειτα, τοῦτου ὑποκειμένου ἐν τῇ φυγῇ τῇ σῇ, γι-
 νώσκειν ἀκριβῶς, ὡς εἰ καὶ τὸν δοθέντα σοι κανόνα ἐπλήρωσας, καὶ
 συγχωρήσεως ἔτυχες ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀλλὰ σὺ διηνεκῶς
 ἐναγώνιος εἶναι ὀφείλεις, ὑπ' ὕψιγ ἔχων τὸ πάθος καὶ σαυτὸν κατα-
 τρύχων καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν δίκας ὧν εἰργάσω, ἀποδιδούς, βέλ-
 τιον γὰρ ἐνταῦθα τιμωρηθῆναι σε μικρὸν ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκείνῳ
 καὶ ἀπεράντῳ αἰῶνι, ἔνθα πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος μάρτυρες τῶν γινο-
 μένων καὶ θεαταί· γνωστὸν γὰρ ἔστω σοι, ὡς εἴ τις ἐνταῦθα τῶν
 ἀμαρτημάτων τὰς δίκας οὐκ ἀποδώσει, τὰ ἐκείσε δικαιοκτήρια οὐκ
 ἐκφεύξεται, κἂν καὶ συγχωρήσεως ἐνταῦθα τύχη παρ' ἡμῶν, καὶ τοῦτο
 δῆλον ἐκ τοῦ πταίσματος τοῦ προφητάνακτος καὶ μεγάλου Δαυίδ·
 ἐλεγχθεὶς γὰρ ὑπὸ τοῦ προφήτου Νάθαν ἐπὶ τῇ μοιχείᾳ καὶ τῷ φόνῳ
 τῷ εἰργασμένῳ καὶ ἐξομολογησάμενος καὶ συγχωρηθεὶς παρ' αὐτοῦ·
 ἀφείλετο γὰρ, φησὶν, κύριος τὸ ἀμάρτημά σου, οὐκ ἔσθη μέχρι τού-
 του, ἀλλὰ προσκλαίων ἦν διηνεκῶς καὶ τὸ θεῖον καθ' ἐκάστην διὰ
 μετανοίας ἐξίλειομένους, καὶ τοῦτο δῆλον ἐξ ὧν αὐτός φησιν· προσώ-
 ζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης
 μου, ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· καὶ ἀλλαχού· λούσῃ
 καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν
 μου βρέξω. καὶ τούτων γεγονότων οὐδὲ τὰς δίκας ἐξέφυγε τὰς ἐν-
 ταῦθα, ἀλλὰ καὶ ταύτας ἀπέδωκε· δι' οὐδὲν γὰρ ἕτερον ἐξώσθη τοῦ θρό-
 νου καὶ βασιλείας αὐτοῦ ὁ μέγας ἐκεῖνος καὶ περιβόητος, καὶ παρὰ

τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐδιώκετο τοῦ Ἀβεσαλώμ, συγχωρήσει θεοῦ, ἀλλ' ἡ
 διὰ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ἵνα ἐνταῦθα τιμωρηθεῖς ἐκεῖσε στεφανωθῆ-
 ραι δὲ διὰ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην προσέπεσεν αὐτῷ τὰ τοσαῦτα δυσχερῆ,
 δῆλον, ὅτι πρὸ αὐτῆς οὐδεὶς ἀντίστη αὐτῷ, οὐδὲ προσέκρουσεν, ἀλλ'
 ἀκόμαντος ἦν καὶ εἰρηναία ἡ ἀρχὴ αὐτῷ. εἰ γοῦν καὶ αὐτὸς ἐφίεσαι
 τῆς σωτηρίας τῆς σῆς, καὶ οὐδὲ μίαν ἐθέλεις ἀποδοῦναι δίκην ὧν
 εἰργάσω, ἔχε καὶ τὰ προγεγονότα σοι πάντα εἰς μισθαποδοσίαν, καὶ
 διηνεκῶς σποῦδαζε καὶ ἐπιμελοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ καὶ ὁ μακά-
 ριος Παῦλος οὕτω φησὶ τῶν ὀπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δὲ ἔμπρο-
 σθεν ἐπεκτεινόμενοι, καὶ οὐ λέγω σοι νῦν, ὅτι διὰ τοὺς φόνους μόνους
 δεῖ σε ἀγωνίζεσθαι, ἵνα τύχῃς συμπαθείας εἰς αὐτοὺς, ἀπλῶς πᾶς
 χριστιανὸς οὕτω ποιεῖν ὀφείλει, καὶ χωρὶς τούτων οὐδενὶ ἐστὶν εὐρέ-
 σθαι σωτηρίαν ψυχῆς· στενὴ γὰρ, φησὶν, καὶ τεθλιμμένη ἡ ἀπάγουσα
 εἰς τὴν ζωὴν, πλατεία δὲ καὶ εὐρύχωρος ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώ-
 λειαν. καὶ ἀλλαχοῦ διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασι-
 λειαν τοῦ θεοῦ· καὶ πάλιν· βιαστὴ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, καὶ
 βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν, καὶ οὐδεὶς ἀπειραστος εἰσέρχεται εἰς τὴν
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. καὶ μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.
 καὶ πολλὰ ἄλλα ἔχομεν εἰπεῖν, ἐξ ὧν ἀπάντων συνάγεται, ὡς δεῖ
 πάντα χριστιανὸν ἅπαντα ὑπομένειν διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
 καὶ πάντα ἐκεῖνα κατορθοῦν, ἃ ὁ κύριος ἐντεταλατο ἡμῖν. εἰ γοῦν πᾶς
 χριστιανὸς οὕτω ποιεῖν ὀφείλει, τί ἄξιον ἐργάσεται ὁ εἰς φόνους ἐμ-
 πεσὼν, καὶ ταῦτα τρσοῦτους; εἰ γὰρ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἁμαρ-
 τωλὸς ποῦ φανεῖται; καὶ ταῦτα λέγω, οὐχ ἵνα σὺ σαυτὸν ἀπογνῆς (τὰ
 γὰρ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ εἰσι παρὰ τῷ θεῷ) ἀλλ' ἵνα
 μᾶλλον ἀπὸ τούτων διαγνῆς, ὅσον ἐστὶ τὸ πταίσμα τὸ σόν, καὶ θρό-
 μον τρέχῃς μαρτυρικόν, ἄχρις ἂν ζῆς, καὶ μὴ μείνης μέχρι τούτου,
 ὅτι καὶ τοὺς κανόνας εἰργάσω, οὓς ἔδωκέ σοι ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ,
 καὶ συγχωρήσεως ἔτυχες, τὰρ' αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκ-
 τεινόμενος διατελῆς, καθὼς φησὶ ὁ μακάριος Παῦλος. ὅτι δὲ μαρ-
 τυρίου δρόμον τρέχειν ὀφείλεις, ἄκουσον, τί φησὶν ὁ μέγας Βασιλεὺς·
 ἐφόνευσας, μαρτύρησον ἢ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τῷ μαρτυρίῳ ἔργα ποιή-
 σον, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀπόθεσις καὶ στερήσις τῆς ἰδίας ζωῆς·
 τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μαρτύριον, τὸ μὴ ἀρκεσθῆναι μόνον ἐπὶ χρημάτων
 ἀποβολῇ, ἐπ' ἀφαιρέσει παιδῶν, στερήσει φίλων καὶ συγγενῶν, ἀλλὰ

καὶ αὐτὴν προέσθαι τὴν φυγὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῆς· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, φησί, θανάτων, τὰ ἰσοδυναμοῦντα μαρτυρίῳ ἔργα ποιήσον, ἤγουν διηνεκῶς ἐναγώνιος ἔσο, ἀγρυπνῶν, μετανίζων, νηστεύων, ταπεινοφρονῶν, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ παραπτώματος καὶ προστιθέμενος παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, καθὼς καὶ ὁ μακάριος Παῦλος φησιν· ἐπειδὴ οὖν καὶ σὺ, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ θαίμονος, περιέπεσες εἰς φόβους τσαούτους, δίκαιόν ἐστιν, εἴπερ γνησίως ἐπίσσει τῆς σωτηρίας τῆς σῆς, ταύτην ὑδεῦσαι τὴν ὁδόν, ἣν ὁ μέγας Βασιλεῖος εἴρηκεν, ἀλλὰ μὴ ἀρκεσθῆναι ἐπὶ μόνῳ· ἐκείνῳ τῷ θεθέντι κανόνι· εἰ γὰρ καὶ οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ πατέρες ἡμῶν ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ἀμαρτημάτων ἕρους ἔθεντο καὶ κανόνας, ἀλλ' ἡμεῖς ἕταν καὶ τούτους πληρώσωμεν, ἐναγώνιοι καὶ οὕτως ὀφείλομεν εἶναι καὶ ὡς μηδὲν πεποιηκότες ἐξ αὐτῶν ἕταν γὰρ, φησί, ποιήσητε πάντα τὰ διατεταγμένα, τότε ἐρεῖτε, ὅτι ἀχρεῖοι δοῦλοὶ ἐσμεν· ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν. ἐγὼ μὲν οὖν, εἴπερ ἐστὶ σοὶ τοῦτο δυνατόν, συμβουλεύσομαι ἄν τοῦ κόσμου ἀπορραγῆναι καὶ τῶν φροντίδων τῶν κοσμικῶν καὶ τὸ μοναχικόν ἐνδύσασθαι σχῆμα καὶ συζῆσαι θεῷ· ἐκείσε γὰρ μόλις ἄν γένοιτό σοι τὸ τὸν μαρτυρικόν διανύσαι βίον· ἐζήσαμεν γὰρ τῇ σαρκί, ζήσομεν καὶ τῷ πνεύματι. εἰ δὲ τοῦτό σοι νῦν οὐ δυνατόν, παῖδας προβαλλόμενῳ καὶ βίον καὶ πολιτείαν καὶ φίλους καὶ γυναῖκα καὶ συγγενεῖς, δύνασαι, εἰ βούλει, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὧν ἐγγὺς τούτων ἐλθεῖν. πῶς; ἔάν ὑπ' ὕψιν ἔχῃς ἀεὶ τοὺς φόβους καὶ τὰ αἵματα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν φονευθέντων, ἔάν ἐναυλον ἔχῃς ἐν τοῖς ὡσὶ τοῖς σοῖς τὴν τοῦ κυρίου φωνήν, ὡς ὁ κόσμος ὅλος οὐκ ἔστιν ἀντάξιός ὑπὲρ μιᾶς ἀνθρώπου φυγῆς, ἔάν τῶν πληρωθέντων παρὰ σου κανόνων ἐπιλανθανόμενος, ὅτι πεπληρῶνται, δίδως σεαυτὸν εἰς ἐκπλήρωσιν μειζόνων καὶ τελειωτέρων κανόνων, καθὼς καὶ τὸ ἀποστολικόν διέξεισι ῥητόν, ὅτι τῶν ὑπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι ἔάν τὸ πταίσμα τοῦτο τοῦ φόβου μέγιστον τῶν ἄλλων πταισμάτων νομίζῃς καὶ ὑπερβαῖνον πάντα κανόνα, ἔάν λογίσῃ, ὅπερ ὁ Ζακχαῖος ἐκείνος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Χριστοῦ· τί γὰρ, φησὶν ἐκείνος, ἰδοὺ, κύριε, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινος ἐσοκοφάνησα, ἤγουν ἠδίκησα, ἀποδίδωμι τετραπλάσιον, καίτοι τὸ γεγονός παρὰ σοῦ οὐκ ἔστι ταῦτόν τοις Ζακχαίου πταισμασιν, ἀλλὰ χεῖριστον πολλῶν, ἐκείσε μὲν γὰρ τῷ ἀδικηθέντι χρήματα ἦν ἴσως ἢ

κτῆματα ἢ ζῆμια, ἅπερ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐτέρωθεν κτήσασθαι τοιαῦτα ἢ καὶ πολλῶ κρείττονα αὐτῶν· πολλοὶ γὰρ πολλακίς ἀποβαλόντες τινὰ τοῦ χρόνου τρέχοντος δευτέρα ἐκτήσαντο τῶν προτέρων ἀμείνω, ἐνταῦθα δὲ ἡ ζῆμια τοῖς φονευθεῖσιν αὐτῇ ἐστὶν ἡ ζωὴ, ἦντινα οὔτε ἐκείνοις ἐστὶ δυνατόν εὔρειν ἄλλοθι, οὔτε σὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποδοῦναι, κἂν ὅποσα σπουδᾶσθις ὑπὲρ τούτου, φυγὰς γὰρ ἐξῆξας, ἃς οὐκ ἐστὶν ἐτέρῳ τινὶ τοῖς σώμασιν ἐμβαλεῖν, εἰ μὴ τῷ δημιουργῷ τούτων, τῷ μόνῳ θεῷ ἡμῶν, ἐπειδὴ τοίνυν ἡ σὴ ἁμαρτία ὑπερβαίνει καὶ τὴν τοῦ τελώνου ἐκείνου τοῦ Ζακχαίου, πλείονα πάντως ὑφείλεις ποιῆσαι πρὸς ἐξιλέωσιν αὐτός, ἢ ἐκεῖνος ὑπεσχέθη, καὶ ἐπειδὴ νῦν καιρὸς οὐκ ἐστὶν ἀγώνων καὶ παλαισμάτων μαρτυρικῶν, ἵνα ἐν βραχεὶ καιρῷ μάρτυς ἀποδειχθῆς καὶ ἀποδῆς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν φονευθέντων, κἂν τοῖς δευτέροις τούτοις ἔργοις τοῖς ἰσοδυναμοῦσι τῷ μαρτυρίῳ ἀπόδος ἑαυτὸν καὶ μεμνημένος ἀεὶ τοῦ παλαισματος τούτου, ὅτι φυγὰς διείλας τῶν ἰδίων σωμάτων, ἃς ὁ μόνος δημιουργὸς εἶχεν ἐκ' ἀδειας ἐκβαλεῖν, ὧν ὑπὲρ μιᾶς οὐδὲ κόσμος ὄλος οὐκ ἐστὶν ἀντάξιος, ὑπὲρ ὧν ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς ἐνηνθρώπησεν, ἃς εἰκὸς ἔχειν ἁμαρτίας ἐξαγορεύσεως καὶ διορθώσεως δεομένας, ἐνεποδίσθησαν ὑπὸ σοῦ, καὶ ἀπῆλθον ἀμετανόητοι, τοῦ θανάτου προκαταλαβόντες αὐτούς· τούτων πάντων μεμνημένος, πρῶτον μὲν κλαῖε καὶ πρόσπιπτε καὶ ἐκλιπάρει πρὸς ἐξιλέωσιν, λειτουργίας ἐργαζόμενος καὶ εὐχέλαια, ἔπειτα ἐρεῦνησον, εἴ τις ἐναπελείφθη συγγενῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν φονευθέντων ἢ καὶ τῶν ἐξορισθέντων, καὶ εὐρῶν αὐτὸν, ποιήσον ἐλεημοσύνην τὴν δυνατὴν εἰς αὐτὸν, εἴτε εἰς ἐστὶν, εἴτε πολλοί, μᾶλλον δὲ ἐλεγξάτω σε τὸ συνειδὸς, εἴπερ ἐκέρδησας τι ἀπὸ τῆς προδοσίας ταύτης, καὶ ἀπόδος τοῦτο, ὅσον ἂν καὶ εὔρεθῆ, πρὸς τοὺς συγγενεῖς ἐκείνων, τιμὴ γὰρ αἵματός ἐστι τοῦτο, καὶ οὐ δεῖ σε κατέχειν αὐτό· εἰ δὲ μὴ ὧσιν ἐκείνων συγγενεῖς, ἀπόδος τοῦτο, καὶ εἴ τι ἄλλο βούλει, ἀπὸ τοῦ βίου σου ὑπὲρ ἀναρρύσεως αἰχμαλώτων καὶ εἰς φυγὰς πεινώσας καὶ δεομένας· ἐλεημοσύναις γὰρ καὶ πίστεσι, ψησίν, ἐξαλείφονται ἁμαρτίαι, καὶ μὴ εἴπης, ὅτι πεποίησας τοῦτο, ἢ ὅτι ποιήσεις ἐν τῷ τέλει τῆς ἰδίας ζωῆς· τὸ μὲν γὰρ ὀπίσθεν γέγονε, καὶ οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ δεῖται καὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεργείας, ὡς γὰρ ἀνωθεν εἴρηται, τῶν μὲν ὀπίσθεν ἐπιλανθάνομενοι ὑφείλομεν εἶναι, τοῖς δ' ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι, ἐπεὶ καὶ

κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται, τοῦτο ἔστι, διηγεκῶς τοῦτο ποιεῖτε. καὶ Ἰωάννης δὲ, ὁ τοῦ κυρίου πρόδρομος· μετανοεῖτε, φησὶν, ὡς οὐκ ἀρκούντος αὐτοῖς τοῦ ἅπαξ μετανοῆσαι, πολλοὶ γὰρ τῶν ἁμαρτημάτων ἅπαξ μετανοήσαντες ἕστερον εἰς μείζονα ἐξώκειλαν κακά· ἵνα δὲ καὶ τὸ ἔπαθλον μάθης τῆς μετανοίας, φησὶν, ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὕτω μὲν οὖν περὶ τῶν γεγονότων, περὶ δὲ τῶν μελλόντων, ὅτι ποιήσεις τοῦτο ἐν τῷ τέλει τῆς ἰδίας ζωῆς, καὶ τίς οἶδε τὸ μέλλον; πολλοὶ γὰρ ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας κωλυθέντες τὰ σπουδαία ποιῆσαι ἀπῆλθον ἄπρακτοι καὶ κενοί· οὐ δεῖ σε οὖν διὰ ταῦτα ἢ εἰς τοὺς οἰκείους θαρρῆν ἢ εἰς σεαυτὸν, ὅτι ποιήσεις ἀποθνήσκων, ἀλλ' ἔστω σοι μὲν καὶ ὁ τοιοῦτος λογισμὸς· ἀποδέχομαι γὰρ τοῦτον, πλὴν καὶ σὺ ζῶν καὶ ὑγιῶς διακείμενος ἀπόδος τῷ θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν· αὕτη γὰρ καὶ κυρίως ἐλεημοσύνη καὶ μάλιστα ὠφελοῦσα ψυχὴν ἢ τὸ ἐτέρους ὑπὲρ ἐτέρων ποιῆσαι. ἔπαιται φαίνου πρὸς ἅπαντας ἡμέρος, ἱλαρὸς, προσηγῆς, μιμούμενος κατὰ πάντα τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν καὶ βίον διώκων ἐσταυρωμένον, ταυτέστι μαρτυρικόν, κἂν ὑβρισθῆς παρά τινος, κἂν τυφθῆς, ὑπόμεινον διὰ τὴν κελεύουσαν ἐντολήν, μᾶλλον μὲν οὖν στρέφον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην, ἂν ἄλλο τι πάθης τῶν ἀπρεπῶν καὶ παρ' ὧν οὐκ ἄφειλες, μὴ μεγαλαυχῆσης ἐπὶ σαυτῷ, ὅτι τίς ἦν παρὰ τίνος ὑβρισθῆς ἢ ἠδικήθης ἢ κατεφρονήθης, μηδὲ διενεργῆς πρὸς ἄμυναν, ἀλλὰ πάντα ὑπόμεινον διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· οὕτω γὰρ ποιοῦντι καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἴλεως ἔσται σοι εἰς πάντα τὰ εἰργασμένα, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν συγκεχωρημένον ἔχει σε εἰς ταῦτα ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῇ ἐξουσίας καὶ χάριτος παρὰ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ πνεύματος, ἐπεύχεται σοι, ὡς ἂν καὶ μετὰ πάσης ἰσχύος τὰ γεγραμμένα πάντα πληρώσης, καὶ τὸ τῆς ζωῆς σου ὑπόλοιπον ἐν κατανύξει καὶ μετανοίᾳ καὶ ὑγιᾷ ψυχικῇ καὶ καθαρῶτητι βίου διαβιβᾷσης, καὶ τελευτήσας τῆς αἰωνίου καὶ μακαρίας ἐπαπολαύσης ζωῆς· τῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φιλαγθρωπία καὶ χάριτι· ἀμήν †.

DXXXII. (6909—1400) decembri ind. IX.

Promissio diaconi Manuelis Chalceopolitani promoti in officium archidiaconi magnae ecclesiae.

† Ἐπει ἠξίωσα καὶ παρεκάλεσα τὸν παναγιώτατον αὐθέντην καὶ δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἵνα με προβιάσῃ εἰς τὸ ὄφρικιον τοῦ ἀρχόντος τῶν ἐκκλησιῶν καὶ δὴ τὴν παράκλησιν προσδεξάμενος εὐηργέτησά με ἀπὸ τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τὸ τοιοῦτον ὄφρικιον ἤδη ὑπόσχομαι καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἀδιαλήπτως χωρὶς λόγου τινὸς ἢ προφάσεως εὐρίσκωμαι ἐκδουλεύων εἰς τὴν ἀγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν ἐν τε ταῖς καθημεριναῖς ἀκολουθίαις καὶ ταῖς σάββασι καὶ ταῖς κυριακαῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς τῶν μεγάλων μνήμαις, χωρὶς ἀσθενείας τινὸς καὶ τοῦ ἀπέρχεσθαι καὶ εἰς τὸ καλάτιον, ὥστε μόνον ἰεουργεῖν δεῦτερον ἢ καὶ τρίτον, εἰ δεήσει, τὸν μῆνα, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εὐρίσκεσθαι εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἅπασαν τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας κατὰ τὴν θείαν παρακέλευσιν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ· ἔτι τε ὑπόσχομαι, μηδένα ποτὲ τῶν ἱερέων ἀπαιτῆσαι τὸ τυχόν ἐξ αὐτοῦ, εἰ μήπου ἐκεῖνος προαιρεθῆι, χάριν τῆς τοιαύτης ὀπηρεσίας ἢ ὅπως ἐπαγαγεῖν ἐπήρειαν τὴν τυχοῦσαν τούτων τινι, ἀλλὰ καὶ εἴ τι εἴρω ἢ ἀκούσω παρείσπρακτον γεγονός, ἀναφέρω τοῦτο ἢ δι' ἑμαυτοῦ ἢ διὰ τινος τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων· εἰ δ' ἄλλως εὐρεθῆιγν παρὰ τὰ ὑπεσχημένα πράττων, οὐ μόνον, ἵνα ἐκπίπτω ἀσυμπαθῶς ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου ὄφρικίου, ἀλλὰ καὶ ἐκβάλλωμαι παντελῶς ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων βεβαίωσιν καὶ τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν γέγραφα ἐν τῷ παρόντι κώδικι οἰκειοῖς μου γράμμασι κατὰ μῆνα δεκέβριον τῆς νῦν ἐνισταμένης θ' ἰνδικτιῶνος †.

† Ὁ ἀρχὼν τῶν φώτων, διάκονος Μανουὴλ ὁ Χαλκεόπουλος, τὰ ἄνω γεγραμμένα τεσσάρων ὑπέγραψα †.

DXXXIII. 6908. (1399) novembri. ind. VIII.

Nicolaus Macroducas fit patronus ecclesias SS. Theodororum.

† Ὁ περιπόθητος γαμβρός τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, κύρις . . . ὁ Ἄστρας, πρό τινας ἤδη καιροῦ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα παραγεγονώς εἶπεν, ὡς ἐπεὶ τὰ τῷ θεῷ ἀφιερωμένα ὀ ποιήσας ἀποσπασθῆναι οὐ μικρὰ καταδίκη ἔνοχον ἑαυτὸν καθιστᾷ, ἔνοχον δ' αὐτὸς ἐπωσθήποτε ἐκ συναρπαγῆς τοῦτο ποιήσας, τοῦ διορθωθῆναι χάριν ἀρτίως τοῦτο παραδηλῶ· τὸ δέ ἐστι, θείου καὶ πανσέπτου ναοῦ τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Θεοδώρων ἐν Λήμνῳ περὶ τὸ Παλαιόκαστρον τὸ ἡμῖσι, μετὰ τινων κελλίων ἐκδοθέν τε καὶ ἀφιερωθὲν πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ θείαν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐδεργέτιδος, ἐξεποιησάμην αὐτὸ δι' ἡμετέρου γράμματος πρὸς τοὺς ἔχοντας κτητορικὰ δίκαια καὶ τὸ ἡμῖσι τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ, ταῦτα ἀκούσασα ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ μίαν καὶ δύο καὶ τρεῖς παρ' αὐτοῦ ἔγραψεν ἐν τῇ νήσῳ, περὶ τοῦτου μαθεῖν βουλομένη καὶ πληροφορηθῆναι, τί τέ ἐστιν ὁ τοιοῦτος ναὸς καὶ τὰ αὐτοῦ, ὅπως τε καὶ πρὸς τίνας ἐξεδόθη, καὶ πῶς εὐρίσκεται νῦν. ὁ γοῶν κτητορικὰ δίκαια ἔχων ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ γαμβρός Λέοντος τοῦ Μοδᾶ ἐκείνου, τοῦ κτήτορος τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ, Νικόλαος ὁ Μακροδοῦκας, ἀρτίως ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην, ἐνεφάνισε θεία καὶ σεπτὰ προστάγματα τε καὶ δικαιώματα, διαλαμβάνοντα, ὅπως ὁ τοιοῦτος θεῖος ναὸς ἀνεκτίσθη καὶ ἦν γονικόθεν ἀνήκων Λέοντι τῷ Μοδᾶ ἐκείνῳ, καὶ ἀνέφερεν, ὡς εἰ καὶ ἐδόθη τῷ μεγάλῳ στρατοπεδάρχῃ, τῷ Ἄστρᾳ ἐκείνῳ, τὸ ἡμῖσι τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ, ἀλλ' ὅμως ἡμελήθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐκινδύνευσε παντελῶς διαφθαρῆναι καὶ τέλος ἀφανισθῆναι, μηδενὰς φροντίζοντος ἢ ἐπιμελομένου αὐτοῦ, δι' ἅπερ ἠναγκάσθη αὐτὸς ὁ τὸ ἡμῖσι τοῦ ναοῦ ἔχων, ἵνα μὴ τέλος ὁ καθόλου ναὸς συνδιαφθαρῇ μεθ' ὧν εἶχε κελλίων, καὶ δέδωκε τῷ Ἄστρᾳ ὑπὲρ τοῦ ἡμίσεως ὑπερπυρὰ εἴκοσι, καὶ οὕτως ἀνέκτισέ τε καὶ ἐπεμελήθη αὐτὸ, εἰσῆξέ τε ἐν αὐτῷ ἱερέα, καὶ ἔχει ὁ ναὸς ἐξ ἐκείνου ἀδιακόπως τὴν ὀφειλομένην δοξολογίαν καὶ ἀκατάπαυστον ὕμνηδιον, & καὶ παρ' ἄλλων ἐπληρο-

φορήθη ἡ μετριότης ἡμῶν οὕτως ἔχειν, τό τε ἔρημον καταλειφθῆναι πάσης ἐπιμελείας τὸν ναὸν πρὸ τοῦ κατασχεῖν τὸν Μακροδοῦκαν τὸ καθόλου τοῦ ναοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ γράμματος τοῦ Ἀστρά ἐκ πληροφορηθῆμεν, τοῦτό τε διαλαμβάνοντος καὶ τὰ αὐτοῦ κελία διαρπαγῆναι. τοῦτοῦ οὖν οὕτως ἀναφανέτος ἡ μετριότης ἡμῶν διαγινώσκει καὶ ἀποφαίνεται, ὡς ἐκεῖ οὕτε οἱ μοναχοὶ τῆς Εὐσεργετίδος, οὕτε ὁ τῆς κτητορίας αὐτῶν ἔχων Ἀστράς πρόνοιάν τινα ἐπεδεξάτο ὑπὲρ τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ τὸ γε αὐτῶν μέρος κατεχαλάσθη ἂν καὶ τέλος ἐφθάρη, καὶ πάλαι ἀπώλετο, ὁ δὲ Νικόλαος ὁ Μακροδοῦκας ἐπεμελήθη αὐτοῦ, ἀνέκτισέ τε καὶ φάλλεσθαι αὐτὸν παρεσκεύασε· ὑπὲρ οὖν τούτων καὶ οὐχ ὧν ὑπὲρ ἀγορᾶς τοῦ ναοῦ εἰκοσιν ὑπερπύρων κατεβάλετο (ἐκεῖ παράνομον καὶ παρὰ κανόνας ἐστὶν τὸ τὰ ἀφιρωμένα τῷ θεῷ ἐκποιεῖσθαι) ὑπὲρ οὖν μόνης τῆς εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ προνοίας καὶ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας διαγινώσκει, κατέχει τὸν βῆθέντα Μακροδοῦκα τὸν καθόλου θεῖον ναὸν καὶ φροντίζει πάντοτε τῆς τοῦτου συστάσεως καὶ βελτιώσεως καὶ ἀδιακόπου ἐν αὐτῷ ὁμνηδίας καὶ οὕτως ἔχειν ἐν αὐτῷ πάντα τὰ κτητορικὰ εἴκαια, παραπέμπει τε αὐτῷ καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα πρὸς τοὺς ἐξ ὁσφύος αὐτοῦ παῖδας, τοὺς κληρονόμους δηλονότι καὶ διαδόχους αὐτοῦ, ἢ πρὸς ἕτερον, ὃν ἂν βούληται, ἔχόντων πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ τοῦτον διαδεχομένων ἀνάγκην πᾶσαν τῆς τοῦ ναοῦ φροντίζειν συστάσεώς τε καὶ βελτιώσεως, τῆς τε ἐν αὐτῷ ἀδιακόπου πρὸς θεὸν ὁμνηδίας καὶ τοῦ διὰ παντός εὐρίσκεσθαι ἐν αὐτῷ ἱερέα καὶ αὐτοῦργιον μένειν ἱερόν τε καὶ θεῷ ἀνακείμενον καὶ τὰ κελία καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα ἀναπόσπαστα ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχοντος ἄδειαν ἢ αὐτοῦ τοῦ Μακροδοῦκα ἢ τινος τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἐκποιήσασθαι τοῦτο ἢ ἀποκρύψαι τι τοῦ ναοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἱεροσυλία ἐστὶ τὸ τοιοῦτον καὶ εἰς θεὸν οὐ φαῦλον ἀμάρτημα, καὶ ὁ τοῦτο τολμήσων διωχθήσεται μὲν εὐθύς τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ, παραδώσει δὲ τὴν τοῦ ναοῦ ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πρὸς ἕτερον, ὃν ἂν διακρίνηται ὁ κατὰ καιροῦς οἰκουμενικὸς πατριάρχης. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ βεβαίωσιν γεγονός καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι Νικολάῳ τῷ Μακροδοῦκα, τῷ γαρβρῶ Λέοντος τοῦ Μοδᾶ ἐκείνου, εἰς ἀσφάλειαν. ἐν ἔτει 590 ὁ γ δ ο φ †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ἡ †.

DXXXIV. (6908--1399) deoembri, ind. VIII.

Patriarcha dirimit controversiam.

† Ὁ οἰκτιος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρις Ἀλέξιος Τζαμπλάκου ὁ Καβαλλάριος, εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα παραγενόμενος εἶπεν, ὡς πρὸ ἡλίγων ἡμερῶν . . . Ραοὺλ τοῦ Ἀσάνη κτητορικὰ δίκαια ἀπαιτοῦντος εἰς τὴν σεβασμίαν καὶ θείαν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπικεκλημένην τοῦ Φιλανθρώπου καὶ τοῦ τότε μὲν τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος, νῦν δὲ ἱερωτάτου μητροπολίτου Γοτθίας καὶ ὑπερείμου ἀντιλέγοντος αὐτῷ καὶ τινὰ δικαιώματα προκομίζοντος, εὐρέθη ἐν τοῖς τοιοῦτοις δικαιώμασι καὶ πρατήριον γράμμα τοῦ κτήματος τοῦ Χαβάρωνος ἐκείνου, περὶ δὲ δὴ κτῆμα εἶχε καὶ αὐτὸς πλησιασμοῦ δίκαιον, καὶ ἠπατήθη, ὅτε ἡ πράσις ἐγένετο, παρὰ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ἐκείνου, τοῦ κτητορικὰ δίκαια ἔχοντος ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ἐρωτηθέντος παρ' αὐτοῦ καὶ εἰπόντος, ὡς οὐδεμίαν πράσιν προέβη περὶ τὸ τοιοῦτον κτῆμα, ἀλλὰ ἀφίερωσε τοῦτο ψυχικῆς ἕνεκεν σωτηρίας αὐτοῦ ὁ Χαβάρων ἐκείνος. ἐξ ἐκείνου τοίνυν μέχρι καὶ τοῦ προτείνειν τὸν Γοτθίας τὰ δικαιώματα διεβεβαιούτο καὶ ὤμνε, μηδὲν εἰς γνώσιν αὐτοῦ πεσεῖν τὰ περὶ τῆς τοιαύτης πράσεως· ἐζήτηε οὖν διακρίσιν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εἰπερ ἔχει δίκαιον κινήσαι τὸν περὶ τοῦ πλησιασμοῦ λόγον εἰς τὸ τοιοῦτον κτῆμα, ὡς ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ ἐκείνου καὶ ἀφίερωσιν προβαλομένου ἀντὶ τῆς πράσεως, καὶ εἰ οὐκ ἀποκλείεται ὑπὸ τοῦ χρόνου τριακостоῦ ἔκτου ἤδη μετὰ τὴν πράσιν παρεληλυθότος. διασκεψαμένη τοίνυν συνοδικῶς τὰ περὶ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐπεὶ καὶ δις ἤδη καὶ τρίς παρεγένετο περὶ τούτου, διέγνω καὶ ἀπεφθῆνατο, τὸ στέργον ἔχειν καὶ βέβαιον καὶ πάντῃ ἐρρωμένον καὶ ἀκατάλυτον τὴν τοιαύτην πράσιν καὶ μηδὲν δίκαιον ἔχειν κινεῖν τὸν Καβαλλάριον ἕνεκεν τοῦ πλησιασμοῦ· ὁ γὰρ νόμος ἕνεκεν τῶν τοιούτων συμβαμάτων τέθηκεν τὴν τῆς δεκαετίας μὲν διωρίαν ἐπὶ τῶν παρόντων, εἰκοσαετίαν δὲ ἐπὶ τῶν ἀπόντων, ὡς ἂν ἐξετάζηται ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἴτε χάρις, εἴτε δωρεὰ καὶ ἀφίερωσις προέβη εἰς τι τὸ πρὸς ἐτέρου δεσποτεῖαν μεταπεσόν, εἴτε καὶ ἐκποίησις τις καὶ πράσις προέβη. περαιτέρω δὲ τῆς νομίμου διω-

ρίας μὴ ἐξείναι τινι ταιαῦτα κινεῖν, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος οὐ μόνον ἢ ἐπὶ τῶν παρόντων νόμιμος διωρῖα παρηλθεν, ἀλλὰ καὶ ἢ ἐπὶ τῶν ἀπόντων, μᾶλλον δ' ἐγγὺς καὶ αἰθερὶ δικλασιάζεται, ἄλλως τε καὶ ἀμφοτέρων ἀποθανόντων, τοῦ τε πρῶτου, Χαβάρωνος λέγω, τοῦ τε ἀγοραστοῦ, τοῦ Φιλανθρωπικοῦ δηλονότι, καὶ μηδενὸς περιλειφθέντος τοῦ μέλλοντος ἀντιλέγειν τῷ Καβαλλάρῳ, εἰς ᾧ προβάλλεται, ἄλλως τε καὶ τοῦ κτήματος ἀνατεθειμένου τῷ θεῷ, καὶ οὐ μόνον ἀφιερωθέντος, ἀλλὰ καὶ πρὸς καλλίον καὶ μοναχικὸν κάθισμα καὶ μονῶδιον μεταμειφθέντος, διορίζεται δὲ σαφῶς ὁ νόμος, ὡς εἴπερ ἄλλότριον κτῆμα παρὰ τινος ἀμετόχως ἀφιερωθῆ, ἀπαιτεῖται δὲ παρὰ τοῦ δεσπότου, μὴ ἀποκαθίστασθαι τῷ δεσπότῃ τὸ ἀμετόχως ἀφιερωθὲν κτῆμα ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἀφιερωμένον μένει καὶ ἀναπόσπαστον, κἂν ἀμετόχως ἀφιερῶθῃ, τῷ δὲ δεσπότῃ τοῦ κτήματος ἀποκαθίστασθαι τὸ τίμημα τοῦ κτήματος ἀπὸ τῆς περιουσίας τοῦ τὸ κτῆμα ἀμετόχως ἀφιερῶσαντος· εἰ γοῦν καὶ τὸ ἀμετόχως ἀφιερωθὲν ἀναπόσπαστον μένει, πολλῷ μᾶλλον τὸ παρὰ δεσπότου ἀφιερωθὲν καὶ πρὸς μονῶδιον ἤδη μεταμειφθὲν διὰ μόνην πλησιασμοῦ ἀγωγὴν (ἣν καὶ αὐτὴν ἄκυρον καὶ νομίμως ἀνατετραμμένην ποιεῖ ἢ τῶν τοσοῦτων χρόνων παραδρομῇ) ἀδύνατόν ἐστιν ὅλως ἀποσπασθῆναι, ὅθεν καὶ ἐπεὶ τούτοις ἤρκεσθη καὶ κατεκείσθη καὶ συνοδικῶς παρητήσατο, δὲ προεβάλλετο, ὁ ῥηθεὶς Καβαλλάριος, καθέξει ἢ τοῦ Φιλανθρώπου μονὴ τὸ τοιοῦτον κάθισμα τοῦ Χαβάρωνος κυρίως τε καὶ δεσποτικῶς, ἀναφαιρέτως πάντη καὶ ἀναποσπᾶστως, τὸ ἀνενόχλητον ἔχουσα καὶ πάντη ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τε πάντων, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Τζαμπλάκωνος τοῦ Καβαλλάρου καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ παντός. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο πρὸς αὐτὴν δὴ τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Φιλανθρώπου καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Βίχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. η' †.

DXXXV. (6908—1400) ianuario. ind. VIII.

Eugenici ius in monachae Siciliae adelphata.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. η' διακρίθη παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς ἂν λάβῃ ὁ θεοφιλέστατος

πρωτονοτάριος, ὁ Εὐγενικός, ἀπὸ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου καὶ ἐπισκεκλημένης τῶν Παλαιολόγων ὑπὲρ τῆς μοναχῆς τῆς Σικελῆς ὡς ἐπίτροπος ἐκείνης ὑπὲρ τῶν ἀδελφάτων αὐτῆς. κατὰ τὴν ἔγγραφον αὐτῆς συμφώνησαν κατὰ μὲν τὸ παρὸν οἶνον μέτρα εἴκοσι καὶ ὑπέρπυρα δέκα, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους τῆς γῆς ἐνισταμένης ἰνδ. η̅ ἕτερα ὑπέρπυρα δέκα, καὶ διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἐνταῦθα †.

DXXXVI. (6908—1399) decembri. ind. VIII.

Patriarcha dirimit controversiam.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι, προκάθημένη συνοδικῶς, κδρ Θωμάς ὁ Καλοκόρης, καὶ ἔγκλησιν ποιησάμενος κατὰ Κωνσταντίνου τοῦ Περδικάρη εἶπεν, ὡς πρὸ καιροῦ τινος ποιησαμένων αὐτῶν συντροφίαν ἐπὶ τῇ τέχνῃ καὶ τῷ πεταραρικῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Περδικάρη, εἶτα λογαριασμοῦ γεγονότος ἐν αὐτοῖς ἀνεφάνη, ὅτι ἀπολοιπάσθη τῷ Καλοκόρῃ ὁ Περδικάρης ὑπέρπυρα διακόσια πεντήκοντα, ἃ καὶ ἦσαν εἰς καρβώνιον καὶ ἄλλην ἐνθήκην τοῦ Περδικάρη. ζητήσας οὖν αὐτὰ ἐπὶ τῷ διαλοθῆναι τὴν συντροφίαν αὐτοῦ, ἐπεὶ οὐκ εἶχεν αὐτὰ λαβεῖν ἀπὸ τοῦ Περδικάρη, εἰ μὴ ἀπὸ διαπράσεως τοῦ καρβωνίου, τὸ δὲ ζημίαν οὐ μικρὰν ἐνεποιεῖ τῷ Περδικάρῃ, ἅτε σχολαζούσης τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ, ἂν τὸ καρβώνιον πωληθῇ, ἀξιωθεῖς πολλὰ παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῆς πενθερᾶς, ὑπέκυψεν, ἵνα δῶ αὐτῷ καὶ ἕτερα ὑπέρπυρα διακόσια πεντήκοντα, καὶ διενεργῇ αὐτὰ ὁ Περδικάρης ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ, καὶ αὐτὰ μὲν τὰ διακόσια πεντήκοντα ὑπέρπυρα εὐρίσκωνται ὡς ἐνθήκη τοῦ ἐργαστηρίου, ἀπὸ δὲ τοῦ κέρδους αὐτῶν ἀποδιδῶν ὁ Περδικάρης καθ' ἕκαστον μῆνα ὑπέρπυρα δέκα, χάριν ἀποκοπῆς τῶν διακοσίων πεντήκοντα ὑπερπύρων, μέχρις ἂν ἀποφλήσῃ αὐτὰ, εἰ δὲ οὐκ ἐνεργεῖ τὴν τέχνην αὐτοῦ ὁ Περδικάρης, ἵνα ἀποδιδῶν πρὸς τὸν Καλοκόρην τὴν ἐνθήκην ταύτην τοῦ ἐργαστηρίου, ἤγουν τὰ διακόσια πεντήκοντα ὑπέρπυρα, καὶ οὕτως ἐλεύθερος διατηρῆται καὶ ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν δέκα ὑπερπύρων τῶν κατὰ μῆνα· εἰ δὲ συμβῇ αὐτῷ θάνατος ἢ ἄλλο τι τῶν τυχηρῶν, ἵνα ἱκανοῦται ὁ Καλοκόρης εἰς ἅπαν τὸ χρέος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς περιουσίας τοῦ Περδικάρη, κινήτης τε καὶ ἀκινήτου, προτιμώμενος καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὡς ἀναδιδαχθείσης εἰς τοῦτο τὸν βοηθοῦντα αὐτῇ νόμον